

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: Tre farlige brændpunkter, én løsning

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 7. maj 2025

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. I dag er det onsdag den 7. maj 2025. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. I kan sende jeres spørgsmål eller kommentarer til Helga på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Vi har meget at komme igennem i dag, men inden vi begynder, vil jeg gerne minde vores seere om, at Schiller-instituttet om mindre end tre uger, den 24.-25. maj, afholder en særlig konference, og I kan tilmelde jer. Hvis I går ind på Schiller-instituttets konferenceside, kan I se et meget stærkt talerpanel, og det er netop det, der er brug for i denne tid, hvor der ellers hersker kaos og nedgang i malstrømmen.

Lad os begynde med faren for, at der udvikler sig en krig på det indiske subkontinent: Den indiske regering sagde i dag, at den angreb terrorinfrastrukturen som gengældelse for terrorangrebet den 22. april i Kashmir, hvor mindst 26 mennesker blev dræbt. Pakistan har lovet at reagere på Indiens angreb.

Så vi har et par spørgsmål, der er dukket op: For det første: »Hvorfor skete det nu? Hvem har gavn af denne slags optrapning?« Jeg vil sige, at jeg har talt med flere velinformerede pakistanere, der peger på briterne, og især MI6, som en tredje kraft bag terrorangrebet og siger, at det egentlige mål er BRIKS. Hvad mener du om det, Helga?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi ser over hele verden et mønster af angreb mod alle BRIKS-landene. Og den pakistanske forsvarsminister Asif kom med en meget vigtig udtalelse, som jeg mener har en vis vægt, i betragtning af at han er fungerende forsvarsminister. Han påpegede nemlig, at Pakistan i de sidste årtier er blevet brugt som et redskab mod Rusland, først mod Sovjetunionen i den sidste fase af krigen i Afghanistan mod Sovjetunionen, hvor Brzezinski og briterne indsatte jihadisternes og faktisk udviklede det, der er blevet kendt som »radikal islam«, ved at støtte mujahedinerne; og da krigen mod Sovjetunionen sluttede, hvilket i høj grad bidrog til Sovjetunionens sammenbrud, spredte disse mujahedin-netværk sig over hele regionen, til Tjetjenien, Xinxiang, Pakistan, og hvad denne forsvarsminister indrømmede, er, at Pakistan lod sig udnytte ved at samarbejde med disse netværk.

Så jeg synes, det er ganske betydningsfuldt. Og jeg tror, at det faktum, at general Flynn, da han forsøgte at orientere Obama i 2012 om, at USA brugte disse netværk, og at han mente, at det var en grundlæggende fejl, faktisk blev sparket ud af Obama på det tidspunkt, og jeg tror, at det var denne udtalelse, der også var årsagen til, at den såkaldte Deep State gjorde det praktisk talt umuligt for Trump i hans første embedsperiode at gøre brug af general Flynn's ekspertise. Så jeg tror, der er en erettiget mistanke om dette; det hele er banen for det store spil i området. Så jeg mener, at enhver, der forsøger at dæmpe konflikten – og heldigvis fører både Rusland og Kina samtaler med Indien og Pakistan for at nedtrappe situationen – gør klogt i at undersøge oprindelsen til denne terrorisme, for at undgå, at to atommagter ender i en militær optrapning. Selv om jeg ikke tror, nogen har til hensigt at anvende atomvåben, er det stadig bekymrende, at Pakistans informationsminister har antydnet, at alle landets atomvåben er rettet mod potentiel anvendelse mod Indien. Jeg tror ikke, at det er en umiddelbar fare, men man kan ikke udelukke det. Så jeg synes, det er ekstremt vigtigt at berolige situationen, hvilket Rusland og Kina forsøger at

gøre, men også at undersøge, virkelig seriøst, hvad der i første omgang lå bag dette angreb.

SCHLANGER: En pakistansk journalist har sendt dette spørgsmål til Dem: »De nævnte, at Rusland og Kina har tilbudt at mægle, muligvis også Iran. Hvilke skridt vil De foreslå, at de tager for at dæmpe gemytterne?«

ZEPP-LAROUCHE: Det første er at genindføre vandbehandlingsaftalen mellem Indien og Pakistan, for det er et meget alvorligt spørgsmål. Så det første skridt ville være at genindføre den. Og ellers virkelig engagere sig i det nye paradigme, for jeg tror, der er plads til at løse alle disse spørgsmål, hvis man bliver enige om principperne for samarbejde. Og i betragtning af, at BRIKS-landene har til hensigt at anvende de fem principper for fredelig sameksistens samt FN-pagten, er der allerede en ramme: Så hvis man er enige om, at det er det, man ønsker at opretholde som sine grundlæggende principper, kan man sætte sig ned og diskutere alle de vanskelige spørgsmål separat, som det blev gjort i Westfalske Fred.

Så jeg mener, at man bør følge en sådan tilgang. Og jeg tror, at Rusland og Kina og andre lande som Indonesien, Brasilien, Nigeria, Sydafrika – der er mange lande, der kunne være en del af en sådan tilgang.

SCHLANGER: Der er et spørgsmål fra en journalist fra Israel, der spurgte om Netanyahus meddelelse søndag den 4. maj om, at Israel i realiteten vil overtage hele Gaza. Han påpegede parallellen mellem krisen i Sydvestasien og konflikten mellem Indien og Pakistan, og her er, hvad han skrev. Han sagde: »Begge tilfælde finder sted, hvor den regionale dynamik er formet af det Britiske Imperium som en del af et udvidet Great Game. Det burde være indlysende, men få synes at være klar over det. De har korrekt identificeret dette som en fortsættelse af britisk geopolitik. Hvad kan der gøres for at befri menneskeheden fra denne imperiale forbandelse?« Han

sagde: «Jeg tror ikke, at en win-win-tilgang har meget appel til en fanatiker som Netanyahu.»

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det, der sker i Gaza lige nu, er så fuldstændig ubeskriveligt, fordi selv de liberale medier, der har tolereret det, der sker der, i nu halvandet år, begynder nu at vise billeder af Gaza som en komplet ruin, børn, der bliver tortureret, og udmagrede, kort før de dør. Det er utroligt. Og jeg tror, at dette virkelig er en krise for menneskeheden. Det er en tragedie, en frygtelig tragedie mod palæstinenserne og for det palæstinensiske folk, men jeg tror, at det er noget meget mere grundlæggende: For hvis verdenssamfundet ikke kan stoppe dette, når alle kan se det i deres stuer på tv hver dag, så står vi over for en meget mere grundlæggende krise for menneskeheden og en prøve på vores moralske egnethed til at overleve. Og hvis vi ikke består den prøve, overlever vi måske ikke som menneskeart, hvilket betyder, at det kan ende i en atomkrig på grund af en af disse kriser!

Så jeg tror, at vi har brug for en forandring, og nogle af stormagterne må træde til og stoppe dette. Derfor har vi fra Den Internationale Fredskoalition opfordret til en fem ugers mobilisering: I begyndelsen af juni vil der være en meget vigtig konference i FN i New York, som vil blive medsponsorert af Frankrigs præsident Macron og kronprins Mohammad bin Salman. Og vi har opfordret til en optrapning med henblik på ikke kun at lægge en tostatsløsning på bordet, som er emnet for konferencen, men også at kombinere den med Oase-planen, som er den eneste måde, jeg kan se, at dette kan stoppes på.

Det er klart, at USA kunne stoppe det med det samme: Hvis præsident Trump ville sige til den israelske regering, at de skal stoppe det, ellers vil vi fjerne alle våbenleverancer, og håndhæve det – for det kan USA gøre – så ville det stoppe. Men hvis USA ikke stopper det, fritager det ikke resten af det internationale samfund for dets ansvar. Og jeg tror, at

verdenssamfundet må forene sig og skabe betingelser, hvor der sker en ændring i politikken, og det er derfor, vi har foreslået at tilføje Oase-planen til tostatsløsningen, som oprindeligt blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, i 1975, for at udvikle store mængder ferskvand ved afsaltning af havvand med hjælp fra atomkraftværker, ved at bygge nye kanaler ved simpelthen at tage en helhedsorienteret tilgang til kunstvanding af store ørkenområder: Men i sidste ende er det nødvendigt at tage hele regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Den Persiske Golf, og udvikle den med vand, infrastruktur, skovrejsning, landbrug, infrastruktur, nye byer – der er ingen grund til, at man ikke kan udvikle dette område, som Kina har gjort med store dele af sin ørken, hvis man udvider Bælte- og Vej-Initiativet til hele Sydvestasien. Og det må være den positive mulighed for alle lande at arbejde i denne retning. Men jeg mener, at verdenssamfundet har et ansvar for at gribe ind og forhindre, at dette sker. For hvis vi ikke gør det, kan vi glemme alle kriterier for moral, for regler, vi kan glemme demokrati, vi kan glemme menneskerettigheder: Alt dette vil være tomme ord uden betydning, hvis vi ikke stopper dette.

Derfor foreslår vi lige nu, at alle, der er enige i Oase-planens tilgang til tostatsløsningen, går aktivt ind i vores arbejde i de næste fire til fem uger, så vi kan få indflydelse på den store konference i juni i New York.

SCHLANGER: Nu har jeg et spørgsmål her fra en kontakt i London, der sagde, at han var begejstret, da konferencen fandt sted i Kairo for at tale om genopbygningen af Gaza. Og han spurgte bare: »Er der nogen måde, hvorpå egypterne eller saudierne kan bringes ind i diskussionen om Oase-planen?«

ZEPP-LAROUCHE: Der er meget bevægelse i Oase-planen i baggrunden. Der har været flere artikler i forskellige aviser i Egypten og andre lande; der er blevet givet interviews af medlemmer af IPC eller af Schiller-instituttet i Algeriet og Libanon – så budskabet spredes. Og grunden til, at vi nu har

brug for denne mobilisering, er, at en af fredsaktivisterne, hr. Ofer Bronchtein, der er rådgiver for Macron, deltog i det sidste IPC-møde og også støttede Oase-planen.

Så jeg tror ikke, vi er helt i startfasen. Vi havde en række ambassadører, der repræsenterede mange forskellige lande, som allerede talte for og støttede Oase-planen, men jeg tror, vi nu virkelig skal tale om den for at give den to-statsløsning en økonomisk dimension, uden hvilken jeg ikke tror, den vil fungere: Så jeg beder Dem virkelig og gentager til Dem, alle, der er forfærdet over det, der sker i Gaza, kom og slut Dem til vores bestræbelser på at bruge de resterende uger frem til begyndelsen af juni til grundlæggende at tvinge en situation frem, hvor denne plan bliver en del af diskussionen i juni i New York.

SCHLANGER: Her er noget, der er sendt ind fra Leider Horn [ph], der sagde: »Vi har brug for historisk intelligens, ikke bare horisontale synspunkter. Hvad tror du, der er sket med efterretningstjenesterne i Vesten? Man ser på folk som Waltz, man ser på den manglende evne til at fremlægge nogen form for alternativ.« Så for at tage hans pointe, hvorfor griber de ikke dette an fra det synspunkt, som din mand gjorde, at vi befinder os i den aktuelle historie, og at det er sådan, man forstår, hvad der sker?

ZEPP-LAROUCHE: Det er en erosionsproces, der har stået på i meget lang tid. Hvis jeg ser på CIA's rolle i den umiddelbare efterkrigstid i Tyskland, var den ikke særlig stor. Kongressen for kulturel frihed var en ond operation, der havde til formål at udrydde Tysklands kultur og gøre den til et redskab. Tyskland er blevet fuldstændig underlagt den ene operation efter den anden, og præsident Eisenhowers advarsel ved afslutningen af sin embedsperiode om at passe på det militærindustrielle kompleks, tror jeg, at det militærindustrielle kompleks, eller som Ray McGovern kalder det MICIMATT, hvilket betyder Military-Industrial-Congressional-Intelligence-Media-Academia-Think-Tank, at dette

konglomerat i løbet af årtierne i stigende grad er blevet en slags hemmelig magt – folk kalder det Deep State. Og dette er ikke et nyt fænomen, for i Tyskland, da Bundesamt für Verfassungsschutz (BfV), der svarer til FBI, blev oprettet i 1950'erne, talte Kurt Schumacher, der naturligvis var en af de førende socialdemokrater, meget kraftigt imod det og advarede om, at det ville indebære en fare for at skabe en ny Gestapo, en ny hemmelig statspoliti, der spionerer på sine egne borgere. Hvad ser vi nu? Det samme Bundesamt für Verfassungsschutz i Tyskland har udarbejdet en 1.000-siders rapport, hvor det konkluderes, at partiet Alternative für Deutschland (AfD) er juridisk bindende, klart højreekstremistisk. Det skaber potentielt grundlag for at forbyde dette parti, som er det stærkeste parti i meningsmålingerne lige nu. Og det, der er så bekymrende ved det, er, at de siger: »Åh, vi kan ikke offentliggøre denne rapport. I den har vi alle beviser for, at AfD er et højreekstremistisk parti, men vi kan ikke fortælle jer det.« Det minder mig om en meget vigtig artikel, som min afdøde mand engang skrev, der hed »Han er en dårlig fyr, men vi kan ikke sige hvorfor«.

Det er altså den insinuation, at nogen er ekstremt farlig, at de har de værste hensigter, men man kan ikke tale om det. Det er et ret tyndt argument, og jeg tror, at når J.D. Vance advarede om demokratiets tilstand i Europa, så ved jeg, at europæerne er ekstremt vrede på nogle medlemmer af Trump-administrationen, fordi de hele tiden bringer spørgsmålet op, at demokratiet er i stor fare i Europa, og det kan de ikke lide, men hvis man ser på mønstret, ser man faktisk, at ngo'er, privatfinansierede borgerrettighedsgrupper og hvad ved jeg, er ved at undergrave den forfatningsmæssige proces i mange lande i Europa og desværre også i USA, trods hvad Trump siger. Så jeg synes, at efterretningstjenesternes rolle er blevet meget, meget tvivlsom, og jeg synes, vi har brug for nye Church-kommissioner i alle lande! For det var i min erindring sidste gang, at parlamentet eller Kongressen

begyndte at undersøge disse hemmelige tjenesters ulovlige aktiviteter.

Så måske er det det, man skal gøre, at have kirkelige kommissioner i alle lande.

SCHLANGER: Det ser ud til, at din polemik om at gøre en ende på geopolitik vinder gehør hos mange af vores seere. Her er et spørgsmål fra en korrespondent i Storbritannien, der taler om de langsigtede virkninger af geopolitisk manipulation, og han spørger: »Er du overrasket over, at Vesten har nedtonet sejren over fascismen for 80 år siden?« Han siger: »For mig taler det for Putin, at folk som von der Leyen, Kallas og Keir Starmer er så russofobiske, at de ville have foretrukket en sejr til Hitler i Anden Verdenskrig, og at det er derfor, de er fast besluttet på at støtte en fortsættelse af krigen mod Rusland under Zelenskyj og NATO.« Og han spørger: »Hvad er jeres tanker om dette?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg synes, det er meget bekymrende, fordi denne udebatterede russofobi fra folk som von der Leyen, Merz, nu den nye udenrigsminister Wadephul og for den sags skyld Macron, er meget farlig. For der var en artikel for nogle dage siden af et tidligere medlem af Linkspartei, der på en nyttig måde henviste til de forskellige teorier om fascisme. Og i betragtning af, at alle nu kalder det fascisme, især AfD bliver sat i forbindelse med fascisme, citerede denne mand, hvis navn jeg tror er Dieter Dehn [ph], tre etablerede historikere og påpegede, at russofobi, hadet og hensigten om at ødelægge Rusland altid har været et kendetegn ved fascisme. Og jeg finder det ganske bekymrende for Tysklands og andre europæiske landes fremtidige sikkerhed, at der som følge af alt dette nu kommer en linje fra Moskva, fra Maria Zakharova, fra andre ledere, jeg tror Sergej Lavrov, Dmitrij Medvedev, der grundlæggende siger, at det, EU gør med sin militarisering og krigsførelse, minder om det, Nazi-Tyskland gjorde mod Sovjetunionen.

Nu tror jeg, at vi stadig er i en tidlig fase af denne diskussion, men hvis denne opfattelse holder, og hvis Merz for eksempel går videre med sin meddelelse om at levere Taurus-missiler til Ukraine, tror jeg, at vi kan komme i en situation, hvor Tyskland ikke kun optræder som en krigsførende part i konflikten med Ukraine, men også fremprovokerer russiske reaktioner, der vil gøre Tyskland til stedet for en egentlig krig i Europa; og jeg er meget bange for, at hvis dette starter, vil det ikke stoppe, og det vil være slutningen på Tyskland i enhver form. For vi havde for flere måneder siden en diskussion med Ted Postol, og han gjorde os den tjeneste at udarbejde konkrete kort, der viser de hundredvis af atombomber, der vil falde på Tyskland, hvis det kommer til en sådan konflikt. Og jeg synes, at den nuværende flok politikere er så tåbelige og så uvidende om historien og om de farer, som alt dette indebærer, at jeg mener, vi virkelig har brug for en ændring i politikken. Og folk må vågne op, for jeg tror, det er det største problem, at befolkningen er blevet så påvirket af NATO's fortælling om et forestående angreb fra Putin på et eller andet europæisk land. Og alle de militære eksperter, som jeg mener har kompetence, som f.eks. den tidligere general Harald Kujat, der ikke kun var den højeste officer i Bundeswehr, men også den højeste officer i NATO, og den tidligere general Vad og forskellige amerikanske militærfolk, har udtalt, at der absolut ikke er tegn på, at Putin har planer om at angribe Europa eller overtage hele Ukraine, hvilket desværre også er blevet udtalt af præsident Trump for nylig. Og jeg synes, det er det farligste, og denne snak bør stoppe! Der er ingen beviser. Og der er mange argumenter for, at Putin absolut ikke har nogen interesse i at overtage hele Ukraine og helt sikkert ingen interesse i at udvide krigen til resten af Europa.

Så jeg synes, det er ren dumhed. Og jo flere mennesker der bliver aktive sammen med os eller parallelt med os for at aflive sådanne fortællinger, jo bedre.

SCHLANGER: Nu er der et spørgsmål om Friedrich Merz, der ikke blev valgt i første valgrunde i går. Jeg tror ikke, det er sket før, i hvert fald ikke siden Anden Verdenskrig. Så spørgsmålet er: »Hvad tror du, der gjorde det muligt for ham at vinde i anden valgrunde? Hvilke løfter måtte han give, og hvilken indflydelse vil det have på hans evne til at udøve lederskab i Tyskland og i EU?«

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror ikke, man ved, hvem der stemte imod ham i første runde. Der var folk i Socialdemokratiet, der virkelig ikke brød sig om, at han stemte sammen med AfD om en lov til at bremse den store tilstrømning af migranter, og han samarbejdede med AfD, så det kunne SPD ikke lide. I hans eget parti, CDU, og i CSU var der mange, der var meget vrede over, at han brød sit valgløfte om ikke at øge gælden. En dag efter han blev valgt, handlede han for at lempe gældsbremsen for dette utrolige militære oprustningsprogram, så der er medlemmer i CDU/CSU, der ikke bryder sig om det. Og jeg tror også, at der er mange i CDU i Øst, der ikke bryder sig om, at de ikke er repræsenteret i hans nye kabinet. Så der var nag fra alle sider; det er selvfølgelig en hemmelig afstemning, så vi kan ikke vide, hvem der stemte imod ham – 18 stemte imod ham i første runde. Og efter at den første afstemning mislykkedes, mødtes alle fraktionerne i hemmelighed, og til sidst stemte de alle for ham. Så jeg kan kun forestille mig, at der foregik enorme magtkampe, og hvem ved hvad ellers. Men det er sandsynligvis heller ikke en hemmelighed for de partier, der var imod, for de har sikkert sagt deres mening ved en eller anden lejlighed før. Så jeg kan kun forestille mig, at de virkelig fik en skrap reprimande og kapitulerede. Men det betyder bare, at de samme konflikter, der førte til fiaskoen i den første afstemning, kan blusse op når som helst. Derfor er der mange kommentatorer, der mener, at Merz' regering sandsynligvis ikke vil vare et år og helt sikkert ikke hele valgperioden. Jeg er enig i det. Jeg tror, det vil eksplodere i betragtning af de enorme spændinger i verdenssituationen, og hvis Merz gør noget med Taurus, tror

jeg, hele landet vil eksplodere.

Så jeg tror, at Merz nu må beslutte sig. Der er mange, der mener, at den eneste måde, hvorpå Tyskland kan stabiliseres, er, hvis de to største partier, som ikke er socialdemokratiet, men CDU og AfD, samarbejder, hvilket vil kræve, at Merz fjerner den såkaldte »firewall«, som hidtil har forhindret nogen i at samarbejde med AfD, eller at han går i den modsatte retning og bruger rapporten fra Bundesamt für Verfassungsschutz til at forbyde AfD, og hvis det sker, er jeg sikker på, at landet vil eksplodere endnu mere, for hvis man ikke kan fratage 10 eller 15 millioner vælgere deres ret, og en sådan adfærd – for jeg mener også, at selv om der er nogle meget tvivlsomme personer i AfD, folk, der har fortjent tilnavnet »nazi« eller noget i den retning, kan jeg ikke være enig i, at det gælder hele partiet, for jeg ved, at der er mange, også folkevalgte, der har en meget fornuftig politik, hvad angår udenrigspolitik og energipolitik, og som efter min mening kun er i AfD af opportunistiske grunde, men som slet ikke er nazister.

Så jeg tror, at en anden tilgang – jeg tror, at AfD bør smide disse elementer ud og derefter blive et normalt parti, der repræsenterer en bestemt del af befolkningen. Og så kunne man danne en alliance, og stabiliteten ville vende tilbage.

Men vi befinder os i en krise, så det er umuligt at forudsige noget på nuværende tidspunkt.

SCHLANGER: Nu har jeg et par spørgsmål eller kommentarer fra de Bachis [ph], som er en fast læser. Han kommenterer: Er det ikke positivt, at Iran og Kina forsøger at skabe fred mellem Indien og Pakistan? Det er han glad for. Men så spørger han, hvordan vi kan finde effektive måder at stoppe folkemordet i Gaza og mindske hadet og øge ønsket om fred? Hvad kan der gøres? Og det er klart, at jeres grundlæggende principper er et skridt i den retning, at gøre det til et diskussionspunkt, men fortsæt, Helga. Hvad mener du?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved, at det er svært for de fleste at forstå. Men hvis man ser på verdenssituationen som en helhed, hvad ser man så? Man ser et USA i uorden, polariseret; jeg tror, Trump har nogle reelle problemer, som er forårsaget af hans egen politik, så hans støtte er ved at forsvinde. Man ser faren for en konflikt med Kina, som ville være katastrofal for verden. Man ser den igangværende krig i Ukraine, Mellemøsten, nu Indien-Pakistan, spændinger i Stillehavet og den forestående fare for et sammenbrud af et konkursramt transatlantisk finansielt system. Og jeg har længe sagt, at hvis man har en sådan systemisk krise, fordi alle disse konflikter, selv om de har historisk specifikke årsager og historier, også er et udtryk for et sammenbrud af det neoliberale system og bestræbelserne fra kræfter inden for dette system på at opretholde en dominerende position i verden, som ikke længere accepteres af den Globale Majoritet, og som helt sikkert ikke kan opretholdes militært, medmindre man går efter en total ødelæggelse af hele menneskeheden.

Så hvordan tackler man sådan en kompleks situation? Jeg kan kun nævne nogle aspekter af den – jeg kunne uddybe det meget mere. Hvordan tackler man et sådant problem? Og det er min faste overbevisning, at man ikke kan løse alle disse problemer én efter én. Man skal først samles som verdenssamfund ved et forhandlingsbord og derefter blive enige om principper for, hvordan menneskeheden kan bringes ind i en højere samarbejdsorden, som det skete med Westfalske Fred, hvor 150 års religionskrig også sluttede, fordi de forskellige krigsførende parter erkendte, at hvis man fortsatte krigen, ville alle være døde, og der ville ikke være nogen tilbage til at nyde sejren. Og vi befinder os i en langt mere alvorlig situation i dag på grund af atomvåben og overkill i så mange størrelsesordener, at vi kunne dræbe menneskeheden 10 gange, 100 gange, og der ville absolut intet være tilbage.

Så i lyset af en sådan fare er det da ikke mere rimeligt at sige, at vi har brug for en ny sikkerheds- og

udviklingsarkitektur, som først skal være enig om princippet om, at der skal tages hensyn til alle enkeltlandes interesser, og den eneste måde, man kan gøre det på, er gennem et fælles udviklingsprogram, hvor fredens navn er udvikling. For kun hvis man gør kagen større, hvis man gør de tilgængelige fordele ved videnskab og teknologi tilgængelige for alle, så folk kan overvinde fattigdom, underudvikling, pandemier og sygdomme ved at udvikle et moderne sundhedssystem i alle lande og ved at have et universelt uddannelsessystem, hvilket alt sammen er muligt! Forestil jer, hvis al den utrolige energi, der nu spildes på militærudgifter, der løber op i billioner, og en mani for at øge det, hvis al den energi blev brugt til produktive formål, til uddannelse, til at øge de kreative kræfter hos alle indbyggere i alle lande, så kunne man løse alle disse problemer. Og selvom nogle måske siger: »Det er en utopi, det vil aldrig ske«, så tror jeg, det kan ske: fordi mennesker er mennesker! Vi er ikke grizzlybjørne, der – selv den mest ondskabsfulde grizzlybjørn er ikke så ond som nogle mennesker, der forsøger at gøre krig til en kommunikationsform i stedet for diplomati.

Så jeg tror, at eftersom vi er den kreative art, tror jeg grundlæggende på, at vi kan bruge fornuften som en måde at løse konflikter på, og der er flere og flere kræfter, der erkender, at vi er nødt til at overvinde geopolitikken, ellers overlever vi måske ikke alle sammen. Præsident Xi Jinping foreslår derfor et fælles samfund for hele menneskeheden, og det er, hvad vi er. Og hvis det går galt med atomvåben ét sted, tror jeg ikke, det kan holdes i skak, for som Ted Postol har skrevet i mange bøger og artikler, er det atomvåbens natur, at når man først begynder at bruge dem, vil de alle blive brugt. Og jeg synes, at det bør være en tilskyndelse til at vælge den vej, der kan overvinde dette og udvikle et nyt paradigme for samarbejde.

SCHLANGER: Jeg har et hurtigt spørgsmål til Dem fra en tidligere folkevalgt fra et land på Balkan, der spørger: »Hvad

vil EU's diktatorer gøre nu efter Simions overvældende sejr i første valgrunde i Rumænien?»

ZEPP-LAROUCHE: Øh, ja, der var en EU-kommissær ved navn Thierry Breton, og han sagde i det første forsøg på at fjerne Georgescu, at hvis noget lignende sker i Tyskland, vil de bruge samme metode. Og man kan faktisk sige, at forsøget på at kalde AfD »højreekstremistisk«, hvilket er legitimt, er en anvendelse af Bretons doktrin. Og der er en vittighed, som ikke er en vittighed, om at de lader folket stemme, indtil de har den regering, de ønsker. Jeg tror, de vil fortsætte med det, men det vil ikke virke, for jeg tror, at en sådan udemokratisk adfærd er ved at blive så åbenlys, at disse mennesker snart vil blive stemt ud! Jeg er helt sikker på, at EU er ved at splittes. Derfor taler de ikke længere om enstemmighed i EU, men om en »koalition af villige«, og hvem er denne »koalition af villige«? Det er briterne, franskmændene, tyskerne, polakkerne, balterne og skandinaverne, men alle de andre, de sydeuropæiske lande, Balkanlandene og de østeuropæiske lande bevæger sig i en anden retning, og jeg tror, at EU's politik vil ødelægge EU, og jeg tror, at det samme potentielt gælder for NATO.

SCHLANGER: Nå, Helga, vi får flere og flere spørgsmål. Det er tydeligvis et øjeblik, hvor folk gerne vil vide noget – det er derfor, at en af de ting, de bør gøre, er at tilmelde sig vores konference den 24.-25. maj. Men der er en bemærkning her, som jeg gerne vil læse: »Tillykke med 100 uger i træk med Zoom-opkald til Den Internationale Fredskoalition. Hvad er der på programmet til fredag?»

ZEPP-LAROUCHE: Vi vil helt sikkert diskutere den aktuelle situation i Gaza. Vi vil forsøge at få flere top-talere fra regionen, fra alle sider, fordi vi tager denne fem ugers mobilisering alvorligt for at forsøge at påvirke konferencen i FN i juni. Så vær med af den grund. Jeg tror, der naturligvis også vil være en del diskussion om demokratiets tilstand i Europa, i Tyskland og andre steder. Og naturligvis situationen

i Ukraine-krigen, hvor præsident Trump desværre nu har sagt, at Rusland vil have hele Ukraine! Det er en ændring i hans holdning: Han sagde – for kun få år siden – at denne krig var helt unødvendig og ikke burde have fundet sted. Hvis han havde været i Det Hvide Hus på det tidspunkt, ville alle disse ting ikke være sket. Og jeg tror, at der helt sikkert vil være bekymring blandt patrioter fra forskellige lande, der vil forsøge at vende den retning, som Trump har slået an på dette punkt.

Så det er, som hver uge, stedet, hvor man kan høre førende eksperter og aktivister diskutere live i dialogform, hvad der skal gøres. Så gør alt, hvad I kan, for at være med.

SCHLANGER: OK, det er et godt råd. Og Helga, tak fordi du var med i dag, og forhåbentlig ses vi alle på fredag!

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Og glem ikke den kommende Schiller-konference den 24.-25. maj.

Bring krigens kanoner til tavshed, opbyg en bevægelse for varig fred

af Stewart Battle (EIRNS) – 6. maj 2025

Verden er i chok efter udbruddet af militære angreb mellem Indien og Pakistan i løbet af natten. Oven i den allerede spændte situation globalt udgør denne nye konflikt mellem atommagter endnu en krudttønde, der hurtigt kan udvikle sig til en global katastrofe. Indiske luftangreb i løbet af natten dræbte en række mennesker i Pakistan og sårede mindst et

dusin. Pakistan lovede straks at gengælde og har efter sigende allerede begyndt at affyre artilleri mod Indien. Ledere over hele verden opfordrer klogt til øjeblikkelig ro og indstilling af fjendtlighederne.

Mens den umiddelbare udløser for denne konflikt var terrorangrebet i Pahalgam, Indien, i april, hvor 25 indere og 1 nepaleser blev dræbt, går konfliktens rødder flere årtier tilbage. Før Pakistan blev en nation, var det indiske subkontinent kendt som »perlen« i det britiske imperium – en blodig og ydmygende periode i disse folks historie. Da Storbritannien endelig blev tvunget til at forlade Indien i 1947, efterlod det sig en deling af Indien og Pakistan, der satte gang i årtier med religiøse spændinger. Men det var ikke alt. Det britiske imperiums »Store spil [Great Game]« mod Sovjetunionen, sammen med den villige underkastelse fra deres amerikanske allierede, gjorde denne region til en legeplads for ekstremistiske og militante aktiviteter gennem 70'erne og 80'erne. Som Pakistans forsvarsminister Khawaja Asif sagde den 24. april, da han blev spurgt om terrorisme i Pakistan: »Vi har udført dette beskidte arbejde for USA i omkring tre årtier, og for Vesten, herunder Storbritannien. Det var en fejltagelse, og vi har lidt under det. Hvis vi ikke havde deltaget i krigen mod Sovjetunionen og krigen efter 9/11, ville Pakistans fortid være pletfri.«

Verden står nu ved en skillevej. Der raser forskellige konflikter – Israel-Palæstina, Rusland-Ukraine, nu Indien-Pakistan – og ingen af dem kan løses, hvis hævn og gengældelse bliver dagens orden. Men de kan heller ikke løses uden at tackle de grundlæggende årsager – deres geopolitiske oprindelse – som faktisk stadig er gældende den dag i dag!...

Derudover fortsætter sammenbruddet i Vesten med rasende fart. Tysklands forventede nye kansler, Friedrich Merz, skrev historie den 6. maj, da han blev den første kanslerkandidat nogensinde, der tabte første valgrunde i Forbundsdagen. I takt med at Europas herskende eliter i stigende grad afvises af

deres vælgere, bliver begreberne »demokrati« og »vestlige værdier« mere og mere til intet andet end tomme slagord.

Samtidig forårsager Trumps nye toldtariffer store forstyrrelser i forsyningskæden. Havnen i Los Angeles, der modtager en femtedel af al havnefragt, der kommer ind i USA, vil i næste uge have 35 % færre forsendelser fra Asien sammenlignet med for et år siden. Denne type chok kommer oven i det langsigtede sammenbrud i landets fysiske økonomi som helhed. Cleveland-Cliffs, Amerikas tredjestørste stålproducent, meddelte den 2. maj, at man vil lukke store fabrikker og miner, hvilket snart vil betyde et direkte tab på 2.200 arbejdspladser.

Som Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, kan en løsning på disse problemer ikke komme fra det niveau, hvor de opstod. Kun en løsning på højere niveau, baseret på naturlovene, som hendes dokument »Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur« foreslår, har en chance for at anvise verden en vej frem i de næste 50-100 år og videre frem. Disse ideer vil være emnet for den kommende Schiller Institut-konference den 24.-25. maj – husk at tilmelde jer og deltage.

Billede: Takket være præsident Donald Trumps told er trafikken i Los Angeles Havn faldet med 35 %. Kilde: Foto fra den amerikanske kystvagt.

Jens Jørgen Nielsen: Stop krigen i Ukraine

med ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Interview på 80 årsdagen for befrielsen d. 4. maj 2025

Interview den 4. maj 2025, 80 årsdagen for Danmarks befrielse.

Jens Jørgen Nielsen er historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine. Han er uddannet i idéhistorie og kommunikation og var Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. Han er en leder af den Russisk-Danske Dialogorganisation, og har tidligere været lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Emner:

Krigen i Ukraine fortsætter, og mange mister livet. Hvad er din vurdering af situationen lige nu?

Hvad mener du er vigtigt for at gøre det muligt for at skabe fred?

Jens Jørgen Nielsen, Rusland-Ukraine ekspert: Stop krigen i Ukraine med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

KØBENHAVN 7. maj 2025 (EIRNS) – I forbindelse med Schiller Instituttets møde i Danmark den 4. maj 2025, 80-årsdagen for Danmarks befrielse fra den nazistiske besættelse, har vi interviewet Jens Jørgen Nielsen, historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine. Han var Moskva-korrespondent for det danske dagblad Politiken i slutningen af 1990'erne og er en leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog.

I del 1: Som svar på interviewer Michelle Rasmussens spørgsmål om Jens Jørgen Nielsens vurdering af den aktuelle situation,

og hvad han mener er vigtigt for at opnå fred, indledte han med at sige, at selvom det er 80 år siden Danmarks befrielse, ville han ønske, at han kunne være optimistisk, men at vi er meget langt fra en fredelig løsning. Han har sympati for Trumps og Witkoffs indsats, men det er ikke så let at afslutte krigen. I mange år har vi ikke haft diplomatiske forbindelser med Rusland, og derfor mangler der et klima for forhandlinger. Han pegede på Den Westfalske Fred, som det tog fem år at forhandle, og Wiener-kongressen, som tog et år. De diplomatiske forbindelser skal genopbygges. Zelenskyj, von der Leyen og nu Kallas har ikke ønsket at forhandle med Rusland.

Han håber, at vigtige lande, der ikke har været en del af krigen, som USA har, lande som Indien og Kina eller Sydafrika, BRICS-landene, vil indkalde til forhandlinger der ligner Den Westfalske Fred, være neutrale og åbne for at forstå begge sider af konflikten og indlede en længere proces hen imod fred.

Men selv hvis den ukrainske hær skulle kollapse, ville vi stadig være nødt til at finde ud af, hvordan vi kan opbygge det, som Gorbatjov kaldte det europæiske hus. Hvordan vi kan skabe en sikkerheds-, økonomisk og kulturel arkitektur, der fører til en normal samarbejdsstruktur. Hvis ikke, vil det være ødelæggende for alle parter.

Nu hvor USA trækker sig tilbage, er det op til europæerne i stedet for blot at tale om oprustning og krig med Rusland at finde ud af, hvordan man kan genskabe de relationer, der er opbygget i løbet af de sidste 50 år – politikker som Ostpolitik (politik over for Østen) og wandel durch handel (forandring gennem handel). Han håber, at europæiske politikere vil fremme dette, men ser ikke tegn på det i det danske parlament. Vi har brug for konkurrence mellem Europa og Rusland. Lige nu er der ingen kontakt, hverken inden for uddannelse, kultur eller sport.

Intervieweren sagde, at Jens Jørgen Nielsens udtalelser fører

direkte til Helga Zepp-LaRouches opfordring til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg kunne ikke være mere enig, sagde han.

Del 2 kommer senere.

Resumé af 1. del på engelsk:

Danish Russia and Ukraine Expert: Stop the War in Ukraine with a New Security and Development Architecture

May 7, 2025 (EIRNS)—In connection with the Schiller Institute in Denmark's meeting on May 4, 2025, the 80th anniversary of the liberation of Denmark from Nazi occupation, we conducted an interview with Jens Jørgen Nielsen, an historian, author and lecturer on Russia and Ukraine. He was the Moscow correspondent for the Danish daily *Politiken* in the late 1990s, and is a leader of the Russian-Danish Dialogue organization.

In Part 1: In response to interviewer Michelle Rasmussen, who asked for Jens Jørgen Nielsen's evaluation of the current situation, and what he thinks would be important to make it possible to achieve peace, he started that though, in light of it being 80 years after the liberation of Denmark, he wished he could be optimistic, but we are very far from a peaceful solution. Whereas he has sympathy for Trump and Witkoff's efforts, it is not so easy to end the war. For many years, we have not had any diplomatic relations with Russia, thereby lacking a climate for negotiations. He pointed to the Peace of Westphalia which took five years to negotiate, and the Congress of Vienna which took a year. Diplomatic relations have to be rebuilt. Zelenskyy, von der Leyen and now Kallas have not wanted to negotiate with Russia.

He hopes that important countries which have not been part of the war, as the U.S. has, countries like India and China, or South Africa, BRICS countries, would convene Peace of Westphalia-type negotiations, be neutral and open to understand both sides of the conflict, and begin a longer process towards peace.

Yet, even if the Ukrainian army would collapse, we would still have to figure out how to build what Gorbachev called the European House. How to create a security, economic and cultural architecture leading to a normal cooperation structure. If not it will be destructive for all parties.

With the U.S. pulling back, it will be up to the Europeans to instead of just talking about rearmament and war with Russia, figure out how to recreate the relations that were built up during the last 50 years—policies like Ostpolitik (policy towards the East), and *wandel durch handel* (change through trade). He hopes that European politicians would promote that, but does not see that in the Danish parliament. We need competition between Europe and Russia. Right now there is no contact, neither educational, cultural, nor in sports.

The interviewer said that Jens Jørgen Nielsen's statements lead directly towards Helga Zepp-LaRouche's call for a new international security and development architecture. I could not be more in agreement, he said.

Part 2 will come later.

0ase-planen – ændring af

dagsordenen til fordel for udvikling for alle

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 5. maj 2025

Dagens forskellige strategiske kriser befinder sig i forskellige faser af optrapning eller midlertidig afspænding i Ukraine, i konflikten mellem Pakistan og Indien og i Sydvestasien, hvor krigsførelsen og rædslerne i Gaza er mest presserende at få stoppet.

Denne verdenssituation understreger betydningen af Schiller Instituttets konference om tre uger med titlen »En smuk vision for menneskeheden i tider med stor uro«, og den vitale proces i Den Internationale Fredskoalition, som nu har holdt møde i 100 uger i træk.

I Ukraine fortsætter støtten til den uendelige krig fra førende europæiske personligheder, der simpelthen er imod fred, især dem fra den såkaldte Koalition af Villige. De ønsker ikke fred. Nogle af dem vil fremme deres tema om evig krig på mødet den 7. maj i Warszawa mellem EU's udenrigsministre i »uformelt format« sammen med Kaja Kallas, EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender. I dag i London, ved militærparaden med 1300 deltagere til minde om VE-dagen, i nærværelse af de kongelige, deltog 11 ukrainske soldater og NATO-styrker, hvilket symboliserer den fortsatte krig. Der er stadig trusler mod alle europæiske ledere, der har til hensigt at være i Moskva den 9. maj for at mindes sejren over nazismen.

Hvad angår friktionen mellem Pakistan og Indien, er situationen fortsat spændt, men uden alvorlige episoder, siden 26 indiske turister blev myrdet den 22. april i det omstridte område i Kashmir. I dag var den iranske udenrigsminister Abbas Araghchi i Islamabad til møder. Pakistanske embedsmænd har

indledt en appel til FN's Sikkerhedsråd om et ekstraordinært møde. Efter hjemkomsten vil Araghchi rejse til Delhi den 7. maj for at deltage i planlagte møder. Hans besøg kan forventes at støtte en afspænding, da Iran har tilbudt at mægle i bestræbelserne på at normalisere relationerne, hvis der er ønske herom. Den russiske præsident Putin og Indiens premierminister Narendra Modi talte i dag i telefon om mange emner, og Kreml oplyste, at de bekræftede deres landes gensidige støtte og interesse i stabilitet i Eurasien.

Situationen i Sydvestasien er i en akut krise. Israels premierminister Netanyahu gik i går til angreb i alle retninger med voldsomme udtalelser og initiativer. Efter at Houthi-missiler i weekenden ramte lufthavnsområdet i Tel Aviv, meddelte Netanyahu, at Israel anser Iran for ansvarlig, og at der vil komme gengældelse fra Israel – og fra USA, tilføjede han. I nat bombede 20 israelske kampfly flere steder i Yemen, herunder lige øst for havnen i Hodeida. De israelske luftangreb var de første i flere måneder.

Med hensyn til Gaza godkendte Netanyahus sikkerhedskabinet sent i går aftes planer om at »erobre og besætte« Gazastriben. »Ikke mere ind og ud«, erklærede Netanyahu. Der skal ske en fuldstændig overtagelse. Indkaldelsen af israelske reservister er i gang. Kabinettet ratificerede også IDF-kontrolleret logistik for fødevarekontrol i fremtiden, i en endnu ikke nærmere angivet periode. Kun israelske godkendte kommercielle eller andre fødevareforhandlere vil kunne operere inden for IDF-kontrollerede centre. I mellemtiden er det over 60 dage siden, at de sidste fødevarer og humanitære forsyninger fra udlandet er blevet tilladt adgang til Gazastriben. Der er 3000 FN-lastbiler uden for grænserne, der venter på tilladelse til at komme ind, hvilket nu ser ud til at blive afvist permanent.

Et makabert aspekt af Netanyahus plan, som fremgår af israelske medier, er, at den først vil træde i kraft, når præsident Trump har afsluttet sit besøg i regionen, der nu er planlagt til 13.-17. maj og omfatter Qatar, De forenede

arabiske Emirater og Saudi-Arabien, hvor formålet angiveligt er at drøfte forretningsaftaler. Netanyahu slog i dag tonen an for rosenrøde forretningsaftaler i den større region gennem IMEC – Indien-Mellemøsten-Europa-korridoren. Netanyahu mødtes i dag med Cyperns præsident Nikos Christodoulides. De talte om aftaler om at lægge et elkabel mellem Cypern og Israel og om at blive enige om grænserne for offshore gasrettigheder i det østlige Middelhav. Netanyahu roste sig af at have talt med premierminister Modi om IMEC.

Protesten og de modsatrettede udtalelser i Israel er betydningsfulde. Det rapporteres, at mange reservister nægter at møde op. Forummet for gidsler og savnede Familier udsendte i dag en erklæring, hvor det fordømmer den nye plan om at erobre Gaza og kalder den »Smotrich-Netanyahu-planen« for at opgive gidslerne og signalere »opgivelse af national sikkerhed og modstandsdygtighed«.

Ami Ayalon, tidligere chef for Israels sikkerhedstjeneste Shin Bet, fremsatte i sidste uge en offentlig beskyldning mod Netanyahu. »Sandheden er, at vores gidsler i Gaza er blevet opgivet til fordel for regeringens messianske ideologi og af en premierminister, Benjamin Netanyahu, der er desperat efter at klamre sig til magten for egen vindings skyld.« I en kronik i *Guardian* den 29. april rapporterede Ayalon, at 70 procent af den israelske befolkning støtter »en omfattende afslutning på krigen til gengæld for at få vores gidsler hjem og et valg så hurtigt som muligt, så denne regering kan blive erstattet.« Han pegede på omkring 150.000 israelere, der har underskrevet underskriftsindsamlinger og breve, der kræver en afslutning på den israelske krig, herunder tusinder af militær- og efterretningspersonale. Ayalon er tidligere øverstbefalende for den israelske flåde.

Denne gennemgang af de seneste vendinger i konfliktområderne og rædslerne ved folkemordet i Gaza gør det smerteligt klart, at kampen for et nyt paradigme i de internationale relationer er en nødvendighed. Intet mindre vil gøre det: Ingen

interessebalance, ingen forsøg på tilpasning, ingen ideologiske standpunkter.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller-instituttet, har insisteret på, at alle kriser skal tackles på højeste plan. Hun sagde i dag, at vi er nødt til at »skabe en verden, hvor problemer løses gennem udvikling«. Dynamikken er i gang og vinder styrke. BRIKS-topmødet finder sted i juli i Brasilien.

Zepp-LaRouche stillede den opgave, at vi i de næste fem uger skal mobilisere for Oase-planen i nedtællingen til FN-mødet den 2.-4. juni i New York City om en to-statsløsning for Gaza og en genopbygningsplan. I løbet af denne mobilisering er Schiller-instituttets to-dages konference den 24.-25. maj i New York-området det rette sted at drøfte de principper, der er på spil. [Tilmeld dig nu] (<https://schillerinstitute.com/blog/2025/03/01/conference-invitation/>). Deltag i Den Internationale Fredskoalition, [der starter denne fredag] (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/ipc_meeting).

Foto: Israel Defense Forces

**MØDE: 1. del: På 80 årsdagen
for befrielsen:
Stop krig med en ny**

**sikkerheds- og
udviklingsarkitektur med Jens
Jørgen Nielsen og
formand Tom Gillesberg den 4.
maj 2025.**

**Klik for interviewet med Jens
Jørgen i en bedre kvalitet og
2. del af mødet**

Den Internationale Fredskoalition; Udvikling som ‘fredens våben’

Den 2. maj 2025 (EIRNS) – I næsten to år har Den Internationale Fredskoalition, der blev oprettet for at forene fredsbevægelser fra hele verden uanset ideologi, afholdt ugentlige onlinekonferencer med over 55 repræsenterede nationer og tusindvis af deltagere. ***Den 2. maj fejrede koalitionen en milepæl med sit 100. møde i træk.***

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, fremlagde en nøgtern statusrapport. Trods koalitionen voksende indflydelse »ser vi en meget foruroligende stigning i

konflikter«. Selvom der kan være regionale årsager til disse konflikter, er den underliggende årsag den spænding, der er skabt af det gamle, koloniale systems forfald og fremkomsten af det nye. Hun tog fat på det nye udbrud af fjendtligheder mellem Indien og Pakistan og opfordrede til en uafhængig undersøgelse af den terrorhandling, der udløste konflikten. Situationen i området er ved at blive optrappet. Begge sider diskuterer brugen af atomvåben.

Der er blevet bekendtgjort en ny aftale i Ukraine, hvor USA kan udvinde råstoffer, hvilket muligvis inkluderer, at nogle amerikanske tropper vil forblive i Ukraine, hvilket måske »ikke er efter russernes smag«. Desværre er »nogle vanvittige europæere fast besluttet på at fortsætte denne krig«.

På handelskrigsfronten advarede hun om, at told kan udløse en statsbankerot i udviklingslandene og/eller et sammenbrud af det finansielle system. Præsident Trump har ikke tænkt dette igennem.

Siden 2. marts har Israel blokeret Gaza, og det er en krigsforbrydelse at bruge mad som et krigsvåben. Vi har opfordret til en international mobilisering for at sætte LaRouches Oase-plan på dagsordenen for en konference på et højt niveau, som FN har planlagt om to-statsløsningen, der skal finde sted den 2.-4. juni 2025 i New York. Den afdøde pave Frans kaldte udvikling for »fredens våben«, hvilket gjorde ham til en stiltiende tilhænger af Oase-planen.

Hvor vigtige regionale foranstaltninger end måtte være, er vi nødt til at gøre en ende på geopolitikken for at finde en varig løsning. Vi har brug for et nyt paradigme, der sætter menneskeheden først. Vi opfordrer fortsat til, at de Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur bliver ført ud i livet.

Oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere chef for den amerikanske hær's afdeling for strafferet i Pentagon og

tidligere senator for delstaten Virginia, advarede om, at »under Biden-administrationen blev USA voldsomt provokerende over for Kina«. Han fremlagde en tidslinje over provokerende handlinger, såsom kongresmedlem Nancy Pelosi og andres besøg i Taiwan med det udtrykkelige formål at provokere Kina. »Tænk på omfanget af en mulig krig med Kina, og sammenlign det med Vietnam,« sagde Black. Vietnam-krigen var kostbar for USA og endte med et nederlag. Kina er 29 gange større end Vietnam, har en langt større befolkning og langt mere avanceret teknologi.

Ambassadør Hossein Mousavian, tidligere ambassadør fra Iran i Tyskland, beskrev, hvordan Iran havde forsøgt at indgå et kompromis med Vesten; de gik med til at samarbejde med IAEA og eksportere uran beriget til 60 % til Rusland for at dæmpe frygten for, at de havde til hensigt at udvikle atomvåben. Trump-administrationen havde gjort nogle fremskridt med forhandlingerne, men så blev det tekniske team, der skulle sendes til Oman, aflyst, tilsyneladende på grund af en indblanding fra Netanyahu, der sagde, at Israel kun ville acceptere »Libyen-modellen« (som kulminerede i Libyens totale ødelæggelse). Den amerikanske udenrigsminister Rubio hævder, at uranberigelse kun kan bruges til bomber, hvilket er en absurd usandhed. Mousavian fremlagde en lang liste over stater, der har berigelsesprogrammer, men ingen atomvåben.

Ofer Bronchtein, tidligere rådgiver for den israelske premierminister Yitzhak Rabin og præsident for det Paris-baserede Internationale Fredsforum, er i øjeblikket rådgiver for den franske præsident Emmanuel Macron om situationen i Israel. Han mener, at det fransk-saudiske initiativ til en to-statsløsning kan lykkes, og forsøger at opbygge en koalition til støtte for det. Zepp-LaRouche bad ham om at deltage i mobiliseringen for Oase-planen. Han svarede, at Rabin forstod vigtigheden af vand: »Uden vand vil der ikke være fred.«

International ret under trussel

Jonathan Kuttab, international menneskerettighedsadvokat, administrerende direktør for Friends of Sabeel North America og medstifter af Nonviolence International, talte om problemet med Israels »totale straffrihed for at ignorere international ret« og ikke længere engang gider at komme med »undskyldningen om militære mål«. Mere end 230 journalister er blevet dræbt af IDF, flere end i nogen tidligere konflikt. »Vi ser nu et bevidst angreb på internationale institutioner, på internationale domstole og på selve den internationale lovgivning.« Dette har konsekvenser, der rækker langt ud over den israelsk-palæstinensiske konflikt.

Der blev vist uddrag af et videointerview af *EIR*'s Gerald Belsky med **Maoz Inon**, en israelsk fredsaktivist og leder af fredsdemonstrationen i Jerusalem den 8.-9. maj, People's Peace Summit. Han sagde, at »den eneste måde at ændre virkeligheden på er i drømmeverdenen.« Vi er nødt til at råbe det, danse det, synge om det for at legitimere drømmen. Vi har brug for diplomati, dialog og forhandlinger. De nuværende skovbrande i Israel er en konsekvens af, at investeringer, der burde være gået til vandforvaltning, er blevet omdirigeret til militære formål.

LaRouche-aktivisten **Robert Castle** gav en rapport om arbejdet med at nå ud til unge. Han har arbejdet med Jose Vegas kongreskampagne i Bronx, hvor han har mødt studerende på vej til undervisning og »udfordret de unge borgere i vores republik til at spørge sig selv, om de har et moralsk ansvar for at gribe ind i denne krise.«

Zepp-LaRouche var helt enig med Kutab: Det handler ikke kun om Gaza, det større problem er verdenssamfundets manglende reaktion på folkemordet i Gaza, som kan føre til et fuldstændigt sammenbrud af folkeretten og forfald til barbari. Folkeretten eksisterede ikke før den Westfalske Fred, som gjorde den nødvendig.

Diskussion

Zepp-LaRouche besvarede et spørgsmål om konflikten mellem Indien og Pakistan med at spørge: *cui bono*? Mange nationer, der ønsker at blive medlem af BRIKS, er blevet udsat for økonomisk/finansiel krigsførelse eller voldelig destabilisering.

Kutab blev spurgt, hvad civilsamfundet kan gøre, når regeringerne ikke handler. Han støttede BDS og sagde, at vi bør organisere fodbold- og kulturorganisationer (som spillede en stor rolle i afskaffelsen af apartheid i Sydafrika).

En tysk deltager gentog sin opfordring til, at solenergi anvendes i stedet for atomkraft i Oase-planen. Han blev inviteret til at deltage i den kommende konference, hvor dette emne vil blive drøftet. Medordstyrer Dennis Small mindede ham om, at energigennemstrømningstæthed er måleenheden for evaluering af energikilder. Da Den Iberiske Halvø udelukkende satsede på sol- og vindenergi, brød deres energiforsyning fuldstændig sammen i sidste uge.

Der blev stillet et spørgsmål: Var mordet på Rabin i november 1995 vendepunktet for den nuværende krise? Kutab svarede: »Der er ingen tvivl om, at Rabin selv forsøgte at håndtere situationen på en ny måde.« Men der var problemer både før og efter Rabin.

Ordstyrer Anastasia Battle rapporterede, at der har været et angreb på Freedom Flotilla i internationalt farvand, hvor nogle IPC-deltagere har været om bord på flåden. Vi håber, at de er i sikkerhed og har det godt.

Som svar på et spørgsmål fra den kinesiske mediegruppe om handelskrigen, sagde Zepp-LaRouche: »Præsident Trump vakler i øjeblikket og reagerer på pres.« Hun citerede Nicholas af Cusa, der sagde, at hvis man har et systemisk problem, kan man ikke løse det ved at tage fat på perifere problemer. Det menneskelige kreative sind har altid evnen til at løse problemet på et højere niveau end det niveau, hvor problemet

opstod. Afslutningsvis gentog hun sin opfordring til folk om at slutte sig til os i arbejdet med at sætte Oase-planen og de ti principper på dagsordenen for den kommende konference i juni.

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 100: »At være vidne til sandheden« betyder at handle for at stoppe folkedrab

Ikke korrekturlæst

Fredag den 2. maj 2025

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg er ordstyrer i dag ved det 100. møde i Den Internationale Fredskoalition. Mange tak til alle for jeres deltagelse, både de erfarne deltagere og de nye deltagere. Vi har et fantastisk program, der virkelig viser den styrke, som denne koalition har opbygget gennem disse 100 ugers dialogprocesser.

Vi skabte dette forum for at bringe mennesker fra alle forskellige ideologier sammen for at skabe ægte fred. Vi har haft en vis succes med det, som I vil se i dag. Vi vil åbne diskussionen med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller-

instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig først byde jer alle velkommen. Vi mødes nu for 100. gang i træk. Jeg må desværre sige, at freden ikke er kommet nærmere. Faktisk ser vi en meget foruroligende stigning i konflikter. Mens situationen i Ukraine langt fra er afklaret, er der dog en vis bevægelse. Situationen i Gaza er helt forfærdelig og ubeskrivelig. Men vi har nu set en ny konflikt opstå, som understreger vores pointe om, at konflikterne har regionalt historiske årsager, men at årsagen til, at vi har dem, er, at hele dynamikken er forårsaget af en geopolitisk konfrontation mellem det, man kunne kalde et gammelt system, som er tydeligt på vej ned, og et nyt system, som er systemet for den Globale Majoritet, som er på vej op. Vi har altid haft en tendens til at placere de regionale konflikter i sammenhæng med den større strategiske kamp.

Der er stadig behov for en specifik undersøgelse for at finde ud af, hvad der forårsagede den seneste optrapning mellem Indien og Pakistan med terrorangrebet, hvor 26 mennesker blev dræbt i Kashmir. Det må vi vente på at se resultatet af en sådan uafhængig undersøgelse, som vil afsløre, hvad de reelle årsager er. Men hvis jeg fortæller jer nogle af de omstændigheder, der har ført til situationen, tror jeg, der er nogle spor at gå efter. For det første er situationen ved at blive optrappet. Premierminister Modi har forbudt alle pakistanske fly i indisk luftrum. Han har også givet militæret frie hænder til at vælge de foranstaltninger, de finder nødvendige. Den pakistanske hærchef, general Syed Asim Munir, har svaret, at enhver indisk militær handling vil blive mødt med en hurtig og kraftig reaktion fra Pakistans side.

Det er klart, at dette kan føre til en militær krig, som kan bryde ud, mens vi taler. Pakistans informationsminister talte endda om atomvåben og sagde, at alle Pakistans atomvåben er rettet mod Indien. Nogle hårde linjer på indisk side nævnte også atomvåben. Hvis dette skulle ske, ville det naturligvis

være en total katastrofe med uforudsigelige konsekvenser i betragtning af Indiens og Pakistans strategiske placering. Heldigvis har Iran og Kina forsøgt at mægle og tale med begge sider for at dæmpe situationen. Men man skal også huske på, at Pakistans forsvarsminister sagde, at Pakistan mange gange tidligere er blevet brugt som redskab af angloamerikanerne – det sagde han ikke direkte, men vi ved, at Zbigniew Brzezinski i 1975 på et møde i Den Trilaterale Kommission i Tokyo sagde, at Vesten ville spille det »islamiske kort« mod Sovjetunionen. Faktisk blev opbygningen af mujahideen og de radikale islamister fremmet i 1980'erne i krigen mod Sovjetunionen i Afghanistan. Og naturligvis spredte disse radikaliserede jihadister sig efter krigen til hele regionen, til Tjetjenien, Xinjiang, Pakistan og mange andre lande i regionen. Som general Flynn allerede sagde i 2012, blev disse elementer naturligvis udnyttet af USA; dette var en indrømmelse fra en amerikansk general. Det er en meget alvorlig situation, hvor vi kun kan håbe, at fornuften vil sejre. Det er krigens natur, og jeg bagatelliserer det ikke det mindste.

I situationen i Ukraine er det nye element, at der er blevet annonceret en ny aftale mellem USA og Ukraine, hvor USA får ret til at udnytte nogle af råstofferne i Ukraine, sjældne jordarters metaller og lignende. Præsident Trump sagde, at der er militærudgifter for 350 mia. dollar fra de seneste tre år, som man er nødt til at få balance i. Præsident Zelenskyj talte kun om 100 milliarder dollar. Det ser ud til, at der er en komponent, hvor det amerikanske militær vil blive i Ukraine. Hvordan russerne vil se på det, har jeg ikke været i stand til at bekræfte på tidspunktet for denne drøftelse, men jeg kan forestille mig, at det ikke behager russerne. Men den russiske viceambassadør ved FN i New York, Dmitry Polyanskiy, understregede i et nyt interview det positive og bemærkede på russisk side, at præsident Trump indrømmer, at NATO's udvidelse mod øst har været den vigtigste dynamik bag krigen i Ukraine. Jeg synes, det er et vigtigt punkt.

Desværre er det ikke kun USA og Rusland, der er interesseret i at normalisere forholdet mellem de to største atomare supermagter i verden. Desværre er nogle vanvittige europæere fast besluttet på at fortsætte denne krig. Den såkaldte koalition af villige er blevet dannet mellem Storbritannien, Frankrig, Tyskland, de baltiske lande og de skandinaviske lande. De er fast besluttet på at fortsætte med at levere våben til Ukraine og holde krigen i gang. Jeg synes, det er meget sigende, at Ambrose Evans-Pritchard, en meget kendt og tvetydig journalist, hvis man kan kalde ham det – han er måske en efterretningsagent – sagde, at han var fuld af ros for aftalen, råvareaftalen mellem USA og Ukraine. Han sagde, at det var fantastisk. Hvis krigen i Ukraine fortsætter i endnu et år, vil den russiske økonomi helt sikkert kollapse. Så man kan se, hvad det er, de mennesker i denne koalition af villige har i sinde. De ønsker ikke fred, de ønsker at fortsætte krigen. De har ikke opgivet deres mål om at ødelægge Rusland og muligvis endda splitte det i mange stykker, hvilket ville bringe os til den absolutte røde linje for atomkrig.

Vi har den igangværende toldkrig, hvor Trump går frem og tilbage, den ene dag i den ene retning, den næste dag i en anden. Men dette har på kort sigt potentiale til at udløse en fuldstændig sammenbrud af det finansielle system. Det er klart, at Trump ønsker at reindustrialisere USA; han ønsker at gøre op med de sidste årtier af den neoliberale model. Men når han siger, at told vil beskytte den amerikanske økonomi, var det tilfældet i Alexander Hamiltons tid, da han beskyttede den unge økonomi i USA med told. Men det gælder tydeligvis ikke for en meget sammenkoblet verdensøkonomi, hvor mange produkter produceres i flere lande. Reservedele produceres i Canada, Mexico og Afrika, alle mulige steder. Det kan derfor ikke kun føre til en stigning i forbrugerpriserne i USA, men også til, at nye markeder og gældstyngede amerikanske virksomheder går konkurs, hvilket kan udløse et sammenbrud i det finansielle system. Jeg tror ikke, at Trump har tænkt den del igennem.

Der er et andet element, som det amerikanske militærmagasin *Defense One* rapporterer om. De siger, at i betragtning af, at de fleste sjældne jordarters metaller findes i Kina, men endnu vigtigere, at noget af det industrielle udstyr til raffinering af disse råmaterialer findes i Kina, kan de ikke erstattes på kort sigt af nogen anden. Og se, over 78 % af alle amerikanske våben har brug for disse sjældne jordarters metaller fra Kina. Så måske har USA skudt sin forsvarsindustri i foden ved at indføre disse toldafgifter.

Den anden helt forfærdelige situation er naturligvis det igangværende folkemord i Gaza. Siden 2. marts har den israelske regering og IDF indført en fuldstændig blokade af Gaza. Ingen mad, ingen lægehjælp, igangværende kampe, hvor folk skubbes frem og tilbage. I alle konventioner står der, at det at bruge sult som et krigsvåben er i det mindste en krigsforbrydelse og muligvis en del af et generelt folkemord.

Hvis man ser på disse tre krisesteder – og jeg kunne tilføje Congo, Sudan og Haiti – er der mange områder i verden, der skriger på oprejsning og hjælp. Dynamikken går i retning af forværring, ikke forbedring. Derfor har vi besluttet at opfordre til en international mobilisering. Vi må få et gennembrud! Vi kan ikke bare være passive tilskuere til denne forfærdelige fare, der potentielt kan føre til 3. verdenskrig, og bare sidde og se til. Derfor har vi fremmet Oase-planen, især siden angrebet den 7. oktober 2023, og mange kræfter har tilsluttet sig den og sagt, at økonomisk udvikling er det nye navn for fred. I betragtning af at der i begyndelsen af juni er en stor FN-konference i New York, der er helliget tostatsløsningen i Mellemøsten. I mellemtiden har den egyptiske regering fremsat en genopbygningsplan for Gaza, som er blevet støttet af Den Arabiske Liga og andre arabiske lande. Vi vil opfordre Den Internationale Fredskoalition til at gå ind i en fem ugers accelereret mobilisering for at sætte Oase-planen på dagsordenen sammen med tostatsløsningen, når denne FN-konference finder sted i juni. At tilføje en

økonomisk udviklingsplan for hele regionen er efter vores opfattelse en absolut nødvendig ingrediens, ikke kun for at løse situationen i Gaza, men også for at skabe betingelser for fred. På en måde er vi blevet bekræftet i denne indsats af pave Frans' sidste »Urbi et Orbi«-budskab, som han fremsatte dagen før sin død. Han mindede om alle de lidelser, der findes i verden, og alle de mennesker, der er ofre for krig i Palæstina, Israel, Libanon, Den Demokratiske Republik Congo, Sudan og mange andre steder. Han sagde til alle disse mennesker, at han beder for dem. Men så advarede han om faren ved et atomvåbenkapløb og opfordrede folk til at afvise frygtens og krigens logik. Han sagde, at folk i stedet skal fremme udvikling, som han kaldte fredens våben. Jeg tror ikke, vi er langt fra at tage det som en tilslutning til Oase-planen, for det er et fredens våben, som vi absolut må bringe til fuldførelse i denne femugersperiode.

Når det er sagt, gentager vi stadig, at selv om en regional løsning som Oase-planen for Mellemøsten er vigtig, mener jeg, at vi kun kan nå frem til en løsning, hvis vi overvinder geopolitikken, hvis vi overvinder tanken om, at man altid har brug for en fjende, at man altid skal have et nulsumsspil, hvor den ene vinder og den anden taber, eller for den sags skyld, at det er et lands eller en gruppe af landes ret at holde et andet land i skak. Realistisk set tror jeg, at tanken om at holde Kinas fremgang i skak er fuldstændig umulig. Kina er i øjeblikket langt foran Vesten. Det australske strategiske politikinstitut har netop i sin kritiske teknologiske check oplyst, at Kina er førende inden for 57 af 64 avancerede teknologier, og at Kina er førende inden for 9 af 10 områder inden for avanceret teknologi. Hvis man nogensinde tager til Kina – hvilket man bør gøre – vil man se, at de er så langt foran på så mange områder, at det er absurd. De har 1,4 milliarder indbyggere, USA har lidt over 300 millioner, EU har 500 millioner. Så det er umuligt at afhjælpe på den måde, som folk tror.

Jeg tror, det er derfor, vi er nødt til at finde frem til et nyt paradigme, hvor alle sætter menneskeheden først. Det er i orden at være patriot, men det er ikke i orden at være patriot mod andre dele af verden. Man skal være en patriot, der kæmper for sin nation i overensstemmelse med menneskehedens velfærd, som altid skal komme i første række. Derfor opfordrer vi til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til alle landes interesser i tråd med Westfalske Fred, som er præcedens for en sådan tilgang. Det var det, jeg ville sige indledningsvis.

Bemærkninger til Ofer Bronchtein, tidligere rådgiver for den israelske premierminister Yitzhak Rabin:

ZEPP-LAROUCHE: Hr. Bronchtein, jeg er meget glad for, at De er her. I begyndelsen af denne session opfordrede jeg alle deltagere i IPC til at deltage i en fem ugers mobilisering for at afbryde konferencen i juni om tostatsløsningen. Jeg ved, at De havde en meget god diskussion med vores Schiller Instituts repræsentant i Frankrig, hr. Karel Vereycken. Så jeg ved, at De er orienteret om Oase-planen. Jeg tror virkelig, at Oase-planen sammen med tostatsløsningen og den egyptiske plan for genopbygningen af Gaza vil udgøre en pakke, der ikke kun vil give Gaza et perspektiv, men også vil gå ud over status quo og i retning af en reel fredsplan for Mellemøsten. Jeg er meget glad for, at De er i kontakt og mægler med præsident Macron og Saudi-Arabien, for vi har haft mange konferencer, herunder med palæstinensiske ambassadører og andre embedsmænd, som alle sagde, at vi har brug for regeringer. Vi kan mobilisere meget, men vi har i sidste ende brug for, at regeringerne handler og gennemfører det. Det vil jeg bare gerne sige til Dem, så hvis De har yderligere kontakt, kan vi diskutere det nærmere.

Jeg ville bare sige, at vi i de næste fem uger vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at støtte denne proces.

OFER BRONCHTEIN: En ting om vand: Da premierminister Rabin i 1993 underskrev det, vi kalder Oslo-aftalen med Yasser Arafat,

sagde han i sin tale, at hvis vi ikke kan nå til enighed om vandspørgsmålet, vil der ikke være fred. Vand er afgørende i regionen; det er afgørende i verden. Der er helt sikkert mange andre planer på bordet, og jeg tror, at Oase-planen er en af dem. Jeg tror, at vi på et tidspunkt bliver nødt til at samle dem alle for at fremme noget vigtigt for vandet. Det er afgørende for freden. Uden en vandaftale bliver der ikke fred. Så mange tak.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at en vision om, hvordan Mellemøsten kan forvandles, og ørkenen kan gøres grøn, er noget, der vil give håb, især til de unge. Aførkendelse er noget, der er fuldt ud muligt med moderne teknologi. Så i stedet for at se på ørkenen, lad os se på en fremtid, hvor alle har mulighed for at leve et meningsfuldt liv. Tak igen for at være med os.

Bemærkninger under diskussionen:

Spørgsmål: Jeg er Dr. Yasir Masood, senior international opinionsredaktør fra China Global Television Network (CGTN). Mit spørgsmål er rettet til Helga Zepp LaRouche om spændingerne mellem Indien og Pakistan, hvilket, som hun nævnte i sin oplysende tale, kan udvikle sig til en atomkrig. I en så dramatisk situation, hvorfor forsøger det internationale samfund, især USA, ikke virkelig at afbøde spændingerne?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det har at gøre med en generel selvtilfredshed over for mange problemer, som i virkeligheden er skabt af det Britiske Imperium. Hvis man ser på konflikten mellem Indien og Pakistan, må man gå tilbage til delingen, som åbenbart lagde grunden, ligesom Sykes-Picot-traktaten gjorde for Mellemøsten. Der er visse territorier mellem Pakistan og Indien og også mellem Indien og Kina, som er blevet opdelt og er omstridte med henblik på fremtidig kontrol i henhold til imperiets princip om del og hersk. Jeg håber virkelig, at der meget hurtigt kommer en uafhængig undersøgelse af, hvordan denne terrorhandling fandt sted. Jeg har allerede nævnt den

pakistanske forsvarsministers udtalelse om, at Pakistan eller tidligere pakistanske regeringer af den ene eller anden grund var tvunget til at gå med på nogle af de fælder, som angloamerikanerne havde lagt med hensyn til støtte til ekstremistiske elementer i regionen. Jeg har ingen konkrete beviser, men vi har også undersøgt dette tidligere. Vi har set på mordet på Indira Gandhi og Rajiv Gandhi, hvor man altid har haft en officiel forklaring, men hvor situationen i virkeligheden var meget mere kompleks. Med alle disse spørgsmål er det klogt at spørge, hvem der har *cui bono*. Cui bono er helt sikkert ikke mellem Pakistan og Indien, fordi de begge er medlemmer af BRIKS. BRIKS forsøger i øjeblikket at etablere et nyt økonomisk system, der muliggør økonomisk udvikling i landene i det Globale Syd. Vi ser, at mange af de lande, der er en del af BRIKS, er blevet udsat for angreb. Nogle så meget, at de ikke engang er blevet medlem, som f.eks. Argentina. Andre som Brasilien og Egypten og nu Etiopien og Nigeria, Sydafrika; alle disse lande er blevet udsat for den ene eller anden form for økonomisk finansiel krigsførelse eller anden form for destabilisering.

Så jeg vil altid råde til at se på disse regionale situationer ud fra den større strategiske sammenhæng. Så finder man måske et svar. Men jeg håber, at en sådan international uafhængig undersøgelse kan kaste lys over denne konflikt.

Spørgsmål: Hej, det er Ying fra China Media Group. Jeg har et hurtigt spørgsmål til fru LaRouche og de ærede gæster. Der findes forskellige former for usynlighed, f.eks. handelskrig. Denne enorme usikkerhed for verdensøkonomien er en stor risiko. Hvordan kan man mindske denne risiko? Og hvad er Deres kommentar til handelskrigen og verdensfreden?

ZEPP-LAROUCHE: Præsident Trump vakler tydeligvis og reagerer på pres. Det faktum, at Kina indtog en meget hård holdning, havde helt sikkert en indvirkning. Jeg er sikker på, at nogle af hans forretningskolleger også fortæller ham, at tolden har et utroligt potentiale for at slå tilbage mod amerikanske

interesser.

Jeg hader at gentage mig selv, men jeg tror, vi er nødt til at gøre det igen og igen: Hvis man tager alle disse spørgsmål op et for et, vil man måske ikke lykkes, simpelthen fordi det hele er en del af et gigantisk geopolitisk spil. Jeg har virkelig troet det længe før disse krige begyndte, fordi jeg er elev af Nicolaus af Kues, som var en filosof fra det 15. århundrede, der var meget indflydelsesrig i den europæiske videnskab efterfølgende. Han påpegede, at hvis man har et systemisk problem, kan man ikke løse det ved at løse sekundære problemer.

Så jeg mener seriøst, at hvis man ser på alle de forskellige aspekter af den strategiske situation, er kompleksiteten så stor, at hvis man prøver at løse dem en efter en, en efter en, er det, hvad man i matematikken kalder en dårlig uendelighed. Man skal tackle det på en helt anden måde, hvilket også er en idé fra Nicolaus af Kues, der kaldes *modsætningernes sammenfald*. Det er en idé, der i høj grad giver genklang i den konfucianske idé om en harmonisk udvikling, og at man kun kan løse problemer ved en harmonisk udvikling af alle dele. Idéen om *modsætningernes sammenfald*, som Cusa, som han kaldes på latin, også kalder det, betyder også, at det menneskelige kreative sind altid har evnen til at formulere en opfattelse på et højere niveau, et højere niveau end det, hvor alle problemerne opstod. Det var en tanke, der blev taget op af Albert Einstein, der sagde, at man aldrig skal forsøge at løse et problem på det samme niveau, hvor det opstod, men altid forsøge at finde den højere idé. Det er i en vis forstand denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som igen er meget i tråd med det, Xi Jinping har sagt om menneskehedens fælles fremtid eller de tre initiativer – det globale sikkerhedsinitiativ, det globale udviklingsinitiativ og det globale civilisationsinitiativ. Det er den samme idé, men formuleret som min globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur. For man skal indføre princippet om enhed

– først og fremmest den ene menneskeheds interesse. Hvis man tager det som et ordnende princip, kan man løse alle problemerne på de lavere niveauer.

Uanset hvad vi gør for at komme ud af denne handelskrig, tror jeg, at svaret er meget enkelt. Den kinesiske økonomiske model har vist vejen. Ved at basere den økonomiske idé fuldstændig på innovation, ved hele tiden at indføre videnskabelige og teknologiske principper, ved at lægge vægt på uddannelse af høj kvalitet og ved at uddanne mange videnskabsfolk og ingeniører. Nogen kom for nylig med en lille vittighed: Han sagde: »Hvis man i dag forsøger at samle et rum fuldt af designingeniører i Europa eller USA, vil man have svært ved at fylde rummet. Hvis du prøver at gøre det samme i Kina, kan du nemt fylde flere fodboldstadioner, fordi der hvert år uddannes så mange millioner af sådanne studerende.« Jeg tror, det er den rigtige tilgang. Gør kagen større; kæmp ikke om de forskellige stykker af kagen, som handelskrigsprincippet på en måde gør. Bare slå kræfterne sammen og bag en større kage, så alle har nok at spise, alle har nok energi, og alle har nok af de ting, der er nødvendige for at leve.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor China Media Group ikke kan organisere en international konference om denne idé om at lægge Xi Jinpings tre initiativer på bordet og reagere på mit forslag om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til alle landes interesser på kloden, for at den kan fungere? Jeg tror, at vi lige nu er nødt til at ændre hele debatten. Hvis man f.eks. ser på de offentlige debatter, i det mindste hvad angår vestlige politikere i Europa, mangler de enhver idé. Jeg tror, at de er blevet så intellektuelt forældede, at man ikke kan forvente, at de løser problemerne. Så andre kredse som oplyste medier, universiteter eller tænketanke må tage den fakkel op. [hzl/amb] [ssu]

En vilje baseret på fornuft kan ændre hele menneskeheden historie

af Megan Dobrodt (EIRNS) – 1. maj 2025

Ved at spore historien om den anti-entropiske virkning af det menneskelige sind på vores planets geologi forudsagde den russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir I. Vernadsky i 1938 med absolut videnskabelig sikkerhed den uundgåelige udryddelse af imperiesystemet og etableringen af en social organisation blandt folkeslag baseret på fremme af kreativ, noetisk aktivitet:

»Nu har Jordens menneskelige befolkning nået det hidtil usete tal på næsten 2 milliarder mennesker, på trods af de tab forårsaget af krige, sult og sygdom, som fortsat rammer hundreder af millioner af mennesker og som har forsinket denne proces alvorligt. Det vil dog kun kræve en ubetydelig mængde tid i geologiske termer, knap mere end et par hundrede år, før sådanne levn fra barbariet ophører. Dette kunne selvfølgelig allerede gennemføres nu: Muligheden ligger allerede inden for menneskets rækkevidde, og *en vilje baseret på fornuft vil uundgåeligt slå ind på denne vej, da den svarer til den naturlige drivkraft i den geologiske proces*. Dette gælder i endnu højere grad, da mulighederne for at gøre dette øges hurtigt og næsten spontant« [fremhævet].

At afslutte barbariets tidsalder ligger foran os som vores tids store mulighed, men spørgsmålet er, om menneskeheden kan mønstre den »fornuftigt begrundede vilje« til at handle.

Vi står i øjeblikket over for en skrøbelig og meget usikker

fremtid. Mens der fortsat tages skridt til at afbøde faren for atomkrig mellem USA og Rusland, er fremskridt ikke garanteret; det er endnu ikke klart, hvordan russerne vil reagere på den netop underskrevne »mineralaftale« mellem USA og Ukraine.

De igangværende atomforhandlinger mellem USA og Iran er sat på pause, som reaktion på USA's tåbelige indførelse af yderligere sanktioner mod Iran og de hovedløse udtalelser fra den amerikanske forsvarsminister Hegseth, der truer Iran med USA's militære magt.

Den ødelæggende situation i Gaza – hvor der ikke er kommet nogen mad eller medicinsk hjælp ind i 61 dage – fortsætter med at vække protester mod det folkemord, der finder sted for øjnene af os, og alligevel blokerer dem, der muliggør dette folkemord – især den amerikanske regering – stadig for en afslutning på brutaliteten.

Den eneste vej til at løse nogen af disse problemer er ikke en lokal eller regional tilgang. Ligesom Rusland insisterer på i forbindelse med krigen i Ukraine, må vi løse krisens grundlæggende årsag, nemlig det »unipolære« geopolitiske system som helhed, der har domineret verden siden afslutningen af Anden Verdenskrig.

Helga Zepp-LaRouche har opfordret til en »moderne Westfalsk Freds-tilgang« gennem skabelsen af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil erstatte det geopolitiske system med et samarbejdsbaseret system, der tager hensyn til alle nationers behov og interesser, lokaliseret inden for menneskehedens interesser som helhed. En lignende opfordring er [endda] blevet fremsat for nylig af den russiske præsident Putin og begynder at finde genklang hos andre.

Selvom afskaffelsen af kolonialismen er en del af den »naturlige udvikling i den geologiske proces«, som Vernadsky udtrykte det, sker en sådan udvikling af menneskeheden ikke automatisk; den må ske gennem *viljemæssige* ændringer i social

organisering, frembragt af modige individers ideer og handlinger. Sådanne individer vil mødes fredag den 2. maj til det 100. møde i Den Internationale Fredskoalition og den 24.-25. maj til Schiller Instituttets konference: »En smuk vision for menneskeheden i tider med stor uro!« Kom og vær med.

Foto: Russian-Ukrainian scientist Vladimir I. Vernadsky

Invitation: Den internationale fredskoalitions hundrede møde: At 'vidne om sandheden' betyder at handle for at stoppe folkemordet. Fredag den 2. maj kl. 17 eller senere.

Du kan se de indledende præsentationer på YouTube (linket kommer på fredag):

For at deltage i diskussionen klik venligst på Zoom linket her.

Brug dit fulde navn, når du tilmelder dig mødet.

Talerlisten:

**Senator (ret.) Richard Black, USA,
fhv. iransk ambassadør Seyed Hossein Mousavian,
Jonathan Kuttub,
Maoz Inon og andre.**

Den 30. april 2025 (EIRNS) – Det er svært at undgå at se, at vi er vidne til en fuldstændig, systemisk sammenbrudskrise i Vesten.

Britisk geopolitik, herunder indsættelse af terrorister, truer med at udløse endnu en krig, denne gang i området omkring Indien og Pakistan, hvor begge lande er atommagter og åbent truer med at bruge disse våben.

Hele Den Iberiske Halvø, et landområde på omtrent samme størrelse som Texas, var uden strøm i næsten 24 timer den 28. april, fordi Spanien har været mest aggressiv i sin gennemførelse af EU's klinisk vanvittige energipolitik, der går ud på fuldstændig afhængighed af »vedvarende« – dvs. ustabile og upålidelige – energikilder med den lavest mulige energigennemstrømningstæthed. Tyskland og hele EU følger tæt efter.

Og præsident Trump insisterer fortsat på en toldpolitik, der forudsigeligt øger inflationen kraftigt og lukker fabrikker i USA, hvilket fører til stigende misligholdelse af lån udstedt af banker i ind- og udland, og erklærer økonomisk krig mod netop de lande, som den amerikanske fysiske økonomi er mest afhængig af – især Kina.

Værre endnu er det, at de dominerende politiske etableringer i både USA og Europa kategorisk nægter at indrømme, at deres politik har slået fejl, endsige overveje muligheder for at løse kriserne. Som Schiller-Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i en politisk diskussion den 28. april: »Det er meget klart, at hele krigsfaren lige nu kommer fra de vestlige etablissemeters

manglende evne eller vilje til at erkende, at denne politik har slået fejl, og rette op på den ved ganske enkelt at erstatte den med den rette politik,« såsom den, der fremmes af BRIKS og andre nationer i det Globale Syd, som er fast besluttet på at sætte en stopper for 500 års kolonialisme ved hjælp af videnskabsbaseret udvikling.

Vi er også vidne til, at den amerikanske regering fortsætter med at muliggøre det folkemord, der er i gang i Gaza, ligesom Joe Biden gjorde, denne gang ved at argumentere for Netanyahu-regeringens »ret« til at forvise UNRWA – den vigtigste kilde til organiseret mad og anden hjælp til sultende palæstinensere – fra Gaza og Vestbredden.

Men at »vidne om sandheden« indebærer et ansvar for at handle.

Og det er, hvad Schiller Instituttet – og den Internationale Fredskoalition, som det iværksatte i maj 2023 – vil sætte på sin presserende dagsorden på sit 100. ugentlige møde i træk fredag den 2. maj. Dette møde vil være startskuddet til IPC's næste kampagne for at sætte en diskussion af LaRouches Oase-plan i centrum for drøftelserne omkring den kommende FN-konference den 2.-4. juni, hvor der kræves en »fredelig løsning på Palæstina-spørgsmålet«. Ifølge FN's indkaldelsesresolution vil konferencen blive afholdt i New York City og »vedtage et handlingsorienteret slutdokument ... for hurtigst muligt at udstikke kursen mod en uigenkaldelig vej til en fredelig løsning på Palæstina-spørgsmålet og gennemførelse af tostatsløsningen«.

»Vi er nødt til at stoppe folkemordet«, insisterede Zepp-LaRouche, »og til det har vi brug for et gennembrud«. Den tilgang for at besejre britisk geopolitik og opnå fred gennem udvikling, som blev anlagt i LaRouches Oase-plan for Sydvestasien, er et eksempel på den globale politik, der må vedtages i Vesten for at få den ud af sin nuværende, accelererende bane mod et systemisk sammenbrud.

Deltag i IPC's 100. møde på fredag for at fordoble vores indsats for fred og udvikling. Tilmeld jer og vær med til at opbygge Schiller Instituttets konference den 24.-25. maj: »En smuk vision for menneskeheden i en tid med stor uro!«

Foto: The Schiller Institute

Helga Zepp-LaRouche webcast den 30. april 2025: Hemmeligheden bag et nyt paradigme: En LaRouche- Hamilton kreditpolitik

Ikke korrekturlæst

30. april 2025 (EIRNS) – Her er udskriften af Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, der i dag blev præsenteret af LaRouche-organisationens præsident Diane Sare:

DIANE SARE: Godmorgen og velkommen til Helga Zepp-LaRouches engelske webcast. I dag er det onsdag den 30. april 2025. Jeg er Diane Sare, præsident for LaRouche-organisationen. Jeg må sige, at det er en ære og en fornøjelse at kunne føre denne samtale med Helga, som er grundlæggeren af Schiller-instituttet og initiativtageren til dialogen i Den Internationale Fredskoalition.

I dag huskes ikke i USA for den temmelig skammelige afslutning på Vietnamkrigen, hvor man, ligesom ved tilbagetrækningen fra Afghanistan, reddede mennesker ned fra taget af ambassaden i

Saigon for 50 år siden i dag. Jeg tror, folk måske vil reflektere over forskellen mellem denne mærkedag og 80-årsdagen for fascismens nederlag i Europa, som snart skal fejres.

Men inden vi går videre til disse emner, ved jeg, at Helga for nylig har været til en meget vigtig konference i Qufu, Confucius' fødeby. Helga, vil du fortælle os om det?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mit bedste råd ville være, at alle, der ser dette program, tager til Qufu, for det er fantastisk. Det er ikke kun fødestedet for Confucius, som er den vigtigste tænker i kinesisk historie, og som har haft en meget dybtgående indflydelse på det kinesiske liv i 2.500 år, herunder det nuværende politiske system, men det er også et smukt sted. Det ligger i Shandong-provinsen nær Kinas kyst, mellem Beijing og Xiantao. Der er en smuk gigantisk sø og en endnu mere gigantisk statue af Confucius, og der er mange, mange ting omkring den, såsom et smukt gammelt palads, der er Confucius' fødested, som gennem århundreder er blevet udvidet til et meget langt og stort palads.

Der er også et utroligt veludført moderne museum, der har alle artefakter og skrifter og skulpturer og malerier og så videre – herunder for øvrigt et billede af de amerikanske grundlovsfædre, der diskuterer Confucius. Det er en del af historien, som jeg synes fortjener at blive meget bedre kendt, for Benjamin Franklin var en stor beundrer af Confucius. Han baserede faktisk sit eget uddannelsessystem på Confucius' moralske og etiske lære. Så jeg tror helt sikkert, at dette kunne være en bro i de nuværende, ganske vist anspændte relationer mellem USA og Kina. Men jeg tror, at hvis man går tilbage til rødderne af den amerikanske revolution og den amerikanske republik og viser [inaud; 03:50 – hun siger »vincinity«, men det er ikke et ord] nogle af dens vigtigste tænkere – især Benjamin Franklin, men også nogle af de andre grundlæggere – kunne det faktisk hjælpe med at lægge det filosofiske fundament for en bedre forståelse.

For hvis man ser på det hele, er det ganske forbløffende, at der er mange flere ligheder mellem det, Kina gør i dag med hensyn til økonomi, og den økonomiske teori i det amerikanske system, som det blev udviklet af Alexander Hamilton. Det er en fantastisk, helt fascinerende historie, og generelt kan jeg kun opfordre folk til at tage til Kina og danne sig deres egen mening, hvis de aldrig har været der eller kun har læst, hvad nogle af de angloamerikanske tænketanke skriver om Kina. Jeg lover Dem, og jeg tager ikke let på det, men jeg lover Dem, at De vil få det største positive kulturchok i Deres liv. For det er slet ikke, som De har fået at vide. De vil opleve enorme fremskridt i form af økonomisk fremgang. Togsystemet – de har ca. 40.000 miles moderne togsystemer, hvor togene kører med en gennemsnitshastighed på ca. 280 mph. De er hurtige, de er rene, det hele fungerer, det er fantastisk. Så har man enorme byggeprojekter, enorme moderne bygninger – Kina er nu førende inden for 57 ud af 66 højteknologiske områder. Det er fantastisk!

Under alle omstændigheder kan jeg kun sige: Tag derhen og dann din egen mening med dine egne øjne og dine egne samtaler med folk der. Du vil komme tilbage forandret, og du vil indse, at Kina kunne være USA's bedste ven, hvis USA bare ville det.

SARE: Det er meget spændende. Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om den amerikanske revolution, men inden jeg gør det, vil jeg lige nævne, at den konference, du talte på, handlede om grøn energi osv. Og jeg synes, din tilgang til det var meget vigtig og også informativ for de andre deltagere. Vil du måske sige noget om konferencens karakter og dine tanker om dette emne?

ZEPP-LAROUCHE: Konferencen handlede faktisk ikke om det emne; det var blot emnet for et af flere paneler. Konferencen var arrangeret af China Media Group, som havde inviteret førende medier fra hele verden, fra Europa, Afrika og Asien. Der var således mange administrerende direktører for nationale medieorganisationer fra deres respektive lande til stede. Jeg

tror, det var et klart forsøg på at øge kommunikationen om vigtige opfattelser. Mit panel var blot et af flere, og emnet var faktisk grøn omstilling af økonomien og lignende spørgsmål.

Men jeg synes, det var helt klart, at Kina nu er førende inden for produktion af solcellepaneler og vindmøller og så videre, men de er også verdens førende inden for atomkraft. Så i en vis forstand er det ikke sådan, at grøn omstilling i Kina er et alternativ til atomkraft eller fossile brændstoffer, men en del af en samlet løsning. Jeg tror, at spørgsmålet om grøn omstilling i Kina i hvert fald er meget forskelligt fra f.eks. i Europa og især i Tyskland, hvor grøn omstilling er en ideologi, en malthusiansk idé om befolkningsreduktion eller befolkningsbegrænsning. Det er anti-videnskabeligt og anti-teknologisk. Men i Kina har det en helt anden betydning, fordi der i begyndelsen af industrialiseringen i Kina for omkring 30-40 år siden, hvor det hovedsageligt var multinationale selskaber fra internationale virksomheder, der stod for industrialiseringen, blev der gjort stor skade på miljøet. De havde et forureningsproblem i ganske lang tid; forurenede luft, forurenede grundvand og lignende bivirkninger.

Så på et tidspunkt besluttede den kinesiske ledelse at gøre noget ved det, og de gjorde et helt fantastisk stykke arbejde. De flyttede f.eks. al tung industri fra Beijing, som var enorm, når man tænker på, at Beijing er en by med mellem 20 og 30 millioner indbyggere. De flyttede al tung industri til en anden by ca. 150 km væk. Nu er himlen i Beijing blå, og luften er ren. De har stort set fået disse reelle miljøproblemer under kontrol.

Jeg synes ikke desto mindre, at diskussionen handlede om at gøre økonomien grønnere osv. Jeg tror, jeg kan bringe en vigtig idé ind i diskussionen, nemlig at hvis man ser på energi, skal man ikke kun se på de tilsyneladende omkostninger. Hvis man ser på de tilsyneladende omkostninger, kan man sige, at det er billigere at bygge et solcellepanel

end at bygge et atomkraftværk. Men hvis man ser på effektiviteten, indser man, at atomkraft er meget mere omkostningseffektivt end solenergi, fordi det har en meget højere energigennemstrømningstæthed. Og som min afdøde mand Lyndon LaRouche havde udviklet et meget vigtigt teoretisk grundlag for, er der en sammenhæng mellem energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen og antallet af mennesker, der kan opretholdes på det niveau. Da sol og vind har en ekstremt lav energigennemstrømningstæthed, har de en tilsvarende lav befolkningstæthed. Så jeg kunne bringe det ind i diskussionen, at hvis man vil opretholde de nuværende 8 milliarder mennesker og forhåbentlig snart flere, kan man ikke kun stole på vedvarende energi, fordi den ikke har tilstrækkelig kraft til det. Det fik faktisk nogle af de andre paneldeltagere til at tage spørgsmålet op, og naturligvis blev spørgsmålet om en retfærdig verdensøkonomisk orden også et stort emne i diskussionen. Så jeg synes, det havde en god effekt.

SARE: Med hensyn til spørgsmålet om energi har vi netop haft en massiv strømafbrydelse i Europa, hvor Spanien angiveligt er førende i verden eller på vej over til vedvarende energi, hvilket ikke synes at fungere særlig godt. Har du nogen tanker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er virkelig ironisk, hvis jeg nogensinde har set noget ironisk. Jeg tror, det var den 16. april, at Spanien stolt proklamerede, at de nu har alt på vedvarende energi. Hele deres elnet forsynes af sol- og vindenergi og lidt vandkraft. Så bare få dage senere – bogstaveligt talt mindre end to uger senere – havde man denne strømafbrydelse i Spanien, Portugal og endda dele af Frankrig. I mange timer var hele Den Iberiske Halvø uden strøm. Jeg tror, at de minimale omkostninger er 5 milliarder dollars i skader bare fra den ene dag. Nu er der naturligvis en stor interesse for at finde ud af, hvad der var årsagen. De evige propagandister sagde straks, at det måtte være et cyberangreb; Rusland må stå bag.

Intet af det er tilfældet, og det bliver også mere og mere klart, at det er den iboende fejl ved vedvarende energi. Hvis man har et helt net, der forsynes af vedvarende energi – sol og vind – produceres energien, når vinden blæser, og solen skinner. Den stopper, når solen ikke skinner, og vinden ikke blæser. Men i alle andre økonomier, hvor dette anvendes, er der en slags backup, hvor man har kraftværker, der forsynes med kul eller gas eller turbiner eller atomkraft. På den måde kan man kompensere for det pludselige overskud af energi eller den pludselige mangel på energi. De andre kraftværker kan træde til og sikre stabilitet i elnettet. Hvis man ikke har det og kun har sol og vind som i Spanien, kan man ikke kompensere, hvis der pludselig er for meget, og elnettet bryder sammen. Det er grundlæggende en overbelastning af elnettet. Og der er ingen inertie, og strømmen skal konstant være på mere eller mindre 50 hertz. I dette tilfælde faldt trykket kun til ca. 49,86, hvilket ser ud som en meget lille margin, men det var nok til at lægge hele det nationale elnet i Spanien og Portugal ned. Naturligvis er forbindelsen til Frankrig meget dårlig, hvilket også kunne have udlignet noget af det, fordi Pyrenæerne ligger imellem. Der er altså meget frie net, der går over denne bjergkæde, og derfor var der ingen udligning.

Jeg tror derfor, at denne hændelse kunne ske overalt, hvor man er stærkt afhængig af vedvarende energi. Ekspertene i Tyskland var naturligvis meget hurtige til at sige, at dette aldrig kunne ske her, men andre eksperter har længe advaret om, at nøjagtig det samme kunne ske i Tyskland og andre lande, der er i en lignende situation. Så jeg er temmelig sikker på, at dette vil blive revurderet, og når årsagerne bliver klar, er jeg helt sikker på, at der vil ske en omlægning. Hvad vil der ske, hvis hele europæiske lande pludselig rammes af strømsvigt? Det er en katastrofal situation, og jeg tror, det vil tage lidt tid, men det vil føre til en omlægning af dette område.

SARE: Det håber jeg. Vi havde denne oplevelse i Texas for blot få år siden. Det er den olieproducerende delstat i USA, og vi havde disse vanvittige strømafbrydelser, hvor hundredvis af mennesker døde, og energiselskaberne udnyttede det til at hæve priserne. Vi synes ikke at have lært meget, men jeg håber, at vi bliver klogere.

Jeg vil gerne skifte emne, for det er 80-årsdagen for sejrsmiddagen den 8. og 9. maj, hvor fascismen blev besejret i Europa. Den russiske udenrigsminister Lavrov har sagt, at der kan ses konkrete resultater af dialogen mellem USA og Rusland i den nærmeste fremtid. Han sagde: »Der er håb om, at den lovende udvikling i dialogen mellem Rusland og USA bliver til virkelighed. Jeg forventer en solid bekræftelse af de gensidige interesser mellem Moskva og Washington i den nærmeste fremtid.« Han sagde dette på konferencen for BRIKS-udenrigsministrene i Brasilien for nylig. Jeg vil gerne høre dine tanker om dette. Jeg tror, at dette måske er præsident Trumps vigtigste initiativ til at forsøge at genoprette normale relationer mellem USA og Rusland. Så hvad er dine tanker om denne dynamik?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg håber, at præsident Trumps impuls fører til et resultat, der gør netop det – at genoprette de strategisk vigtigste forbindelser, for når alt kommer til alt er Rusland og USA de to atommagter, der har det største kontingent af atomraketter, der kunne udslette menneskeheden 20 gange. Så hvis de vender tilbage til normale forbindelser, tror jeg, det er det vigtigste strategiske spørgsmål, for uden det er der intet. Derfor er jeg meget utilfreds med nogle af disse europæere anført af Keir Starmer fra Storbritannien og Macron fra Frankrig. Desværre findes der noget, der hedder Koalition af Villige, som meget åbent forsøger at sabotere enhver sådan indsats fra Trump og Putin for ikke kun at genoprette relationerne, men også for at bringe en fredelig afslutning på krigen i Ukraine, som de facto er slut på grund af mangel på soldater i Ukraine. Det er bare et kontinuerligt

blodbad, der foregår, og enhver ved sine fulde fem, der forsøger at forlænge dette, er simpelthen en kynisk person, der ikke bekymrer sig det mindste om det ukrainske folk eller soldaterne på begge sider.

Så jeg synes, det er meget vigtigt. Den såkaldte koalition af villige er blot vanvittig; jeg mener, der absolut ikke er noget at vinde. Selve tanken om, at Europa kunne erstatte USA i krigen mod Rusland, er blot storhedsvanvid og dumhed. Jeg tror desværre, at befolkningen bliver bombarderet med en masse propaganda, så kun en vis del af befolkningen kan se, hvor farligt dette er.

Da du nævnte 80-årsdagen for afslutningen af Anden Verdenskrig, er der en sådan vending eller nærmest en revanchistisk omskrivning af historien. Den sandsynligvis nye tyske kansler, Friedrich Merz, tager ikke til Moskva [til årsdagen], men til Kiev. Og Kiev har allerede ændret datoen; de fejrer ikke længere afslutningen på Anden Verdenskrig. De fejrer nu på samme dag en eller anden ildevarslenende Europadag eller et nyt navn, de har givet den. Oliver Stone kritiserede for eksempel med rette dette og sagde, at disse mennesker er revanchister, fordi de står på den forkerte side af historien.

SARE: Lad mig bare spørge, er det også tilfældet, at de ikke inviterer den russiske ledelse til fejringerne i Europa? Efter at Sovjetunionen mistede 27 millioner mennesker, ville denne krig ikke være blevet vundet uden deres indsats? Er det stadig tilfældet?

ZEPP-LAROUCHE: Det er værre end det, for den afgående regering under kansler Scholz og denne usigelige udenrigsminister, der heldigvis har aflagt sit sidste besøg i sin egenskab af udenrigsminister, fordi det var uudholdeligt, hvordan hun rejste rundt i verden og virkelig skadede Tysklands image, uanset hvor hun satte sine ben. Men sammen har de indført en lovgivning eller et dekret, hvorved ingen i en officiel stilling – dette gælder også for Den Europæiske Union – må

deltage i fejringerne i Moskva, ellers vil de blive ramt af sanktioner. I Tysklands tilfælde tror jeg også, at det er strafbart, hvis man på den dag går til den russiske ambassade i Berlin for at udtrykke sin taknemmelighed for det, Sovjetunionen gjorde i Anden Verdenskrig. Så det er virkelig en skam; det er en absolut vederstyggelighed. Det kan naturligvis kun forklares med folks ekstreme evne til at glemme historien og bare leve i nuet. Det er en af de aktuelle kulturelle kampagner, at få folk til at glemme historien og kun tænke på fornøjelserne i nuet, alt andet tæller ikke. Hvis man ser på populærkulturen, er der mange popsange, hvor folk synger »drikke vin, have det godt, man lever kun én gang«. Den slags absolutte mentale lavpunkt bliver propageret fra alle kanaler – fra tv, fra film og hvad ved jeg. Jeg synes, det er en skam, for hvis man glemmer historien, er der et ordsprog, der siger, at man nogle gange bliver tvunget til at genopleve den, enten som en farce eller som en større tragedie. Jeg håber, at vi kan forhindre, at det sker, men jeg synes, det er en absolut vederstyggelighed, hvad der sker omkring denne årsdag i Europa.

SARE: Jeg vil sige, at vi i USA har en glædelig forandring, for i de sidste par år har der ikke været nogen march for det udødelige regiment, hvor folks forfædre, der var involveret i Anden Verdenskrig – amerikanere og russere – marcherede sammen og lagde blomster og sendte hvide balloner op og fejrede afslutningen på krigen i Europa. Vi var ikke i stand til at afholde sådanne fejringer. Men i år vil der endelig igen være en Immortal Regiment March i Washington, D.C. den 3. maj. Jeg synes, det er en virkelig velkommen ændring, og det er en tilkendegivelse af, at der er mulighed for en ny retning.

Jeg vil også gerne nævne – og De har allerede været inde på den amerikanske revolution – at den russiske efterretningstjenestes websted bragte en lang erklæring med en temmelig lidet flatterende tegning af Ursula von der Leyen, der promoverer denne fascisme. De talte om det historiske

forhold mellem USA og Sovjetunionen eller Rusland, der går tilbage til den såkaldte borgerkrig – den britiske pro-slaveri-anstiftede krig – hvor russerne sendte den russiske flåde til New York og San Francisco på Lincolns side. De talte om Suez-krisen, hvor Sovjetunionen samarbejdede med Eisenhower om at sætte Israel på plads. Og de talte om denne form for dynamik. Det forekommer mig, at dette ville være et meget naturligt grundlag for relationer, ligesom Confucius giver os et grundlag for relationer mellem USA og Kina. Forholdet mellem USA og Rusland kunne også blive meget vigtigt, hvis vi genopliver denne tradition. Hvad er dine tanker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er min filosofi og derfor også Schiller-Instituttets filosofi, at hvis man ønsker fredelige relationer mellem nationer, skal man altid fokusere på hinandens positive bidrag. Hvis man går hen og taler med nogen og kun fremhæver de negative punkter, kunne jeg starte 3. verdenskrig med Dem, hvis jeg sagde, at Deres næse er grim, Deres kjole er modbydelig, og Deres frisure er elendig. Hvis jeg fortsætter og optrapper, er jeg sikker på, at vi efter en halv time ville være fjender. På den anden side, hvis jeg siger: »Diane Sare, du er sådan en begavet musiker; du har sans for poesi. Du er en stor leder« – så ville du svare, og vi kunne finde ud af, hvad vi har af fælles interesser og så videre. Det samme princip bør gælde for nationer, for i enhver historie er der op- og nedture. Så længe man har oligarkiske politiske ledere, sker det desværre, at lande gør dårlige ting. Men hvis man ønsker at reparere et forhold, skal man fremhæve det, der bringer menneskeheden fremad. I den forstand synes jeg, at alt fra Neutralitetsligaen og andre samarbejdsområder er et meget godt tegn på, at Rusland fremhæver disse positive elementer. Jeg synes, det ville være meget godt, hvis den amerikanske side ville imødegå dette ved at fortælle deres side af historien så meget som muligt.

SARE: Jeg er enig! Nu, med netop det eksempel, du lige gav, må jeg bringe konflikten mellem Indien og Pakistan på banen. Det

er to meget store nationer, hvor det Britiske Imperium har spillet en meget destruktiv rolle. Jeg frygter, at vi virkelig er på randen af krig. Jeg vil gerne læse de seneste udtalelser fra Modi og Pakistans informationsminister. Modi har nu sagt, at »de væbnede styrker har fuld operationel frihed til at vælge midler, mål og datoer for Indiens gengældelsesforanstaltninger.« Dette er i forbindelse med terrorangrebet den 22. april, hvor omkring 26 turister blev dræbt. Modi sagde videre – og det lyder lidt som visse af vores neokonservative krigsfolk – »Jeg siger til hele verden, at Indien vil identificere, opspore og straffe alle terrorister og deres bagmænd. Vi vil forfølge dem til verdens ende.«

Derefter skrev Pakistans informationsminister i går på X: »Pakistan har troværdige efterretninger om, at Indien har til hensigt at iværksætte et militært angreb inden for de næste 24-36 timer under påskud af Pahalgam-hændelsen. Enhver aggressiv handling vil blive mødt med en beslutsom reaktion. Indien vil være fuldt ansvarlig for alle alvorlige konsekvenser i regionen.«

Jeg ved, at du og din afdøde mand, Lyndon LaRouche, har besøgt Indien mange gange. Du havde et godt venskab med Indira Gandhi, og *Executive Intelligence Review* offentliggjorde brevene fra Zulfikar Ali Bhutto, den myrdede tidligere leder af Pakistan. Så jeg ville virkelig gerne høre dine tanker om denne nye indsats, som jeg tror er briternes. Åh, og jeg vil gerne tilføje noget: Kinesernes reaktion var at sige, at vi skulle undersøge, hvad der skete før reaktionen. Det er noget helt andet end den amerikanske reaktion på 9/11 – undersøgelser kan rende og hoppe, vi invaderer nu det ene land og det andet. Og det samme gælder terrorangrebet på Israel den 7. oktober; der blev aldrig foretaget en undersøgelse, der blev straks truffet foranstaltninger. Så jeg sætter på en måde pris på den radikale kinesiske tilgang, hvor man først vil finde ud af, hvad der foregår, men hvad er din holdning til

dette?

ZEPP-LAROUCHE: Desværre tror jeg, at situationen er ekstremt farlig, fordi Pakistan og Indien begge er atommagter. Der var allerede en pakistansk minister, der havde nævnt, at alle Pakistans atomvåben er rettet mod Indien, hvilket er en meget krigerisk trussel om at bruge disse atomvåben. Modis reaktion er naturligvis også meget hård og stridbar. Jeg håber bare, at det, han sagde, ikke er sandt, for hvis det er, kan vi inden for en til tre dage befinde os i en atomkatastrofe. Jeg kan kun sige, at den tidligere internationale bekymring om ikke-spredning og om, at faren for atomkrig kan komme fra andre steder end de store atommagter, men fra nogle af de andre, er meget reel. Så jeg kan kun håbe, at Pakistans forsvarsminister også sagde noget andet, som jeg synes er ekstremt vigtigt. Han sagde, at al Pakistans involvering i de sidste årtier var et resultat af, at landet blev udnyttet af Storbritannien og USA, herunder støtten til terrorisme fra pakistansk jord efter 9/11. Det er man helt klart nødt til at være opmærksom på, for nu med Trump-administrationen er det ikke det apparat, der gjorde det. Det var Brzezinski og hans islamiske kort, som han havde givet som ordre til Den Trilaterale Kommission på deres berygtede møde i Tokyo i 1975, hvilket derefter førte til Vestens støtte til koranskolerne og opbygningen af den ekstremistiske islamiske jihad i Afghanistan, først i krigen mod Sovjetunionen. Men efter at den krig var tabt, forsvandt disse terrorstyrker ikke; de spredte sig gennem hele regionen, gennem dele af de sovjetiske republikker, til Tjetjenien, til uigurerne i Xinjiang og andre områder. Så de inficerede hele regionen, og som general Flynn påpegede og forsøgte at formidle til Obama i 2012, blev disse kræfter – al-Qaeda, al-Nusra, uanset hvordan de ændrede sig – instrumentaliseret af Vesten, af USA og andre vestlige kræfter. Så jeg synes, at den pakistanske forsvarsministers henvisning til denne historie er yderst vigtig. Kun hvis man har et klart syn på tingene og ikke tilskriver det nationer, men andre former for interesser, kan man udforme en politik, der kan afbøde faren.

Jeg kan kun sige, at håbet er, at der er flere naboer, der straks blev aktive og forsøgte at mægle mellem Pakistan og Indien, såsom Iran, som er meget vigtig, og også Kina. De taler sammen, og de har positive relationer til begge sider. Man kan kun håbe, at deres mægling vil sejre, og at vi ikke kommer til at se en atomkrig på grund af denne krise på kort sigt.

SARE: Tak, det er et meget vigtigt svar. Vi har mange spørgsmål, men meget lidt tid. Så jeg vil bare vælge to af dem. Det ene er fra en tysk forretningsmand, der skriver: »Jeg har lige læst om Deres industrielle trekantprogram fra 1989-90 for at forbedre relationerne mellem Tyskland og det post-sovjetiske Rusland, da muren faldt. Hvis man antager, at der opnås fred i Ukraine, ville noget lignende kunne fungere i dag? Har man udarbejdet et forslag til i dag, der ville fungere og tage hensyn til begge landes skiftende behov?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det bedste resultat under de nuværende omstændigheder, som er uheldige, fordi vi nu har været i krig i tre år, og den særlige militæroperation kunne have været afsluttet i marts 2022. På det tidspunkt ville tabene have været minimale sammenlignet med den forfærdelige ødelæggelse, der er sket i de mellemliggende tre år på grund af sabotage fra primært Boris Johnson, men også fra visse elementer i Biden-administrationen. Det bedste, der kan ske nu, er, at man først indgår en våbenhvile, derefter en våbenstilstand og derefter indleder reelle fredsforhandlinger, hvor genopbygningen af Ukraine vil være tilskyndelsen for ukrainerne til at acceptere en sådan politik. Her tror jeg, at hvis man vendte tilbage til den idé, der eksisterede før krigens udbrud, nemlig at Kinas Bælte- og Vej-Initiativ kunne udvides helt til Europa. Så ville Ukraine være en bro mellem de europæiske og de asiatiske dele af Eurasien. Jeg mener, at det absolut stadig er en mulighed, for jeg har længe ment, at man skal have konkrete løsninger på lokale problemer og regionale kriser, men at vi kun kan komme ud af denne

geopolitiske konfrontation ved hjælp af en global løsning. Jeg har opfordret til en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til alle landes interesser på kloden for at kunne fungere, en slags moderne Westfalske fred. Derefter kunne man virkelig tænke i samarbejde mellem landene i Eurasien og tage hånd om alle de problemer, der findes, herunder en Oase-plan for Sydvestasien, genopbygningen af Ukraine, men også opbygningen af moderne infrastruktur i hele Europa og forbindelsen til resten af Asien, så der på den måde bliver to fredelige kontinenter.

Jeg er helt sikker på, at kineserne allerede tænker i denne retning, og jeg kan kun håbe, at ukrainerne indser, at hvis de ønsker at have et land, og hvis de ønsker velstand og en fremtid, bør de absolut kræve, at en sådan løsning bliver lagt på bordet.

SARE: Så jeg vil ændre det sidste spørgsmål en smule, og du vil måske gerne kommentere de kommende konferencer i Schiller-instituttet i både USA og Europa. Du nævnte i går over for nogle af os noget, som jeg synes sætter tingene i et meget klart perspektiv, nemlig at du talte om den entropiske karakter af dette britiske liberalistiske imperium, som er konkurs, krigsmagerne, NATO's krigsdrift osv. i modsætning til den nye dynamik, der er ved at opstå, som er vækstorienteret og faktisk bliver stærkere for hver dag, der går. Jeg tror naturligvis, at vi har en meget vigtig rolle at spille i den forbindelse, både her i USA og i Europa, fordi vi befinder os inden for det entropiske system, selv om der helt klart er en forandring i gang begge steder. Hvad vil du sige om konferencerne eller dine tanker om dette potentielle skillevej for menneskeheden?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved ikke, hvordan jeg skal udtrykke det på en passende måde, men når jeg sammenligner stemningen, udsigterne og forståelsen hos folk i Tyskland med dem, jeg lige er kommet hjem fra på denne rejse i Kina, er det forbløffende. Det er som at være i to helt forskellige

universer. Når man taler med folk i Tyskland, er de alle ulykkelige, bange, deprimerede, pessimistiske, simpelthen forfærdelige. I Kina er alting helt anderledes. Alle, både kineserne og de internationale gæster, har en helt anden tankegang. De tænker på at opbygge ting, løse problemer, lave positive planer for fremtiden; de har helt enkelt en enorm positiv og optimistisk indstilling. Jeg tror, det skyldes, at man efter min mening ikke kan opdele den nuværende politiske situation i de gamle kategorier af venstre og højre og efter pladsfordelingen i det franske parlament på tidspunktet for den franske revolution. Det passer ikke længere. Der er mennesker, der angiveligt er venstreorienterede, men de er progressive, og der er mennesker på højrefløjen, der også er progressive. Så hvordan forener man det synspunkt? Jeg tror, den bedste måde er at sige, at verden er opdelt mellem de kræfter, der er fast besluttet på at bevare nogle fås privilegier, og som for disse privilegiers skyld er villige til at gå i den mest destruktive retning. På den anden side har man mennesker, der er velmenende, godhjertede og opgavestyrede, og de forsøger at gøre alting bedre. At få lande til at fungere sammen, at få økonomier til at fungere, at have høje poetiske idealer. De er grundlæggende anti-entropiske i deres tankegang. Jeg tror, at den overvældende tendens i vores tid er den sidstnævnte. Langt størstedelen af mennesker – det Globale Syd, dem, der faktisk udgør den Globale Majoritet – er i en meget konstruktiv stemning. Derfor kunne vi i Vesten, hvis vi ville tage det til os og sige, at vi vil samarbejde og løse de vigtigste problemer i vores tid – fattigdom, underudvikling, migrationsspørgsmålet – ved at opbygge de lande, som folk flygter fra, løse alle problemerne så let.

Det vil faktisk være emnet for vores konferencer, hvor vi vil forsøge at få folk i Vesten til at forstå, at den krigslignende fortælling ikke er ønskværdig. Den vil føre til en katastrofe. På den anden side er den historiske tendens for menneskeheden i dette særlige historiske øjeblik at overvinde

geopolitikken og finde en måde at samarbejde på.

Det vil kort sagt være emnet for begge konferencer. Jeg kan kun råde jer til at tilmelde jer enten personligt eller, hvis I ikke kan rejse, via Zoom. Men vær en del af det; det er her, historien bliver skabt på den mest avancerede måde lige nu. Så gå ikke glip af det.

SARE: Mange tak. Jeg sætter pris på denne mulighed for at tale med Dem og stille Dem spørgsmål. Jeg undskylder over for de personer, der har sendt spørgsmål, som vi ikke nåede at besvare, men jeg er sikker på, at der vil være flere muligheder. Tak igen, og vi tales ved snart.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, det håber jeg. Vi tales ved snart.